

UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ

Institut mezioborových studií Brno

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Brno 2006

Karel Vacek

UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ

Institut mezioborových studií Brno

**Příprava na Střední policejní škole Ministerstva
vnitřní a její vliv
na rozvoj osobnosti policisty**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Vedoucí bakalářské práce:

Mgr.František Šnitr

Vypracoval :

Karel Vacek

Brno 2006

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma „Příprava na Střední policejní škole Ministerstva vnitra a její vliv na rozvoj osobnosti policisty“, zpracoval samostatně a uvádím v ní veškeré prameny, kterých jsem použil.

Karel Vacek

Poděkování

Chtěl bych touto cestou poděkovat panu *Mgr. Františku Šnitrovi* za velmi užitečnou a všestrannou pomoc, kterou mi poskytl při zpracování mé bakalářské práce.

Také bych chtěl poděkovat všem *vyučujícím IMS*, kteří mi na konzultacích a seminářích předávali vědomosti a zkušenosti, které jsem ve své bakalářské práci uplatnil.

V neposlední řadě bych chtěl poděkovat *své rodině* za podporu při studiu.

Karel Vacek

Obsah

Úvod	7
1. Policejní školství.....	8
1.1 Výcvik a odborná příprava.....	8
1.2 Vzdělávání bezpečnostního aparátu v poválečném období	9
1.3 Školská soustava MV.....	10
1.4 Dílčí závěr.....	12
2. Systém vzdělávání policistů.....	13
2.1 Základní odborná příprava.....	13
2.2 Základní požadavky kladené na uchazeče o službu u PČR a na absolventy policejních škol.	14
2.3 Hlavní principy systému vzdělávání uplatňovaného v rámci policie	15
2.4 Další vzdělávání.....	17
2.5 Dílčí závěr.....	18
3. Učební osnova SPŠ MV	19
3.1 Předmětová skladba na SPŠ MV	19
3.2 Modelová situace	21
3.3 Dílčí závěr.....	23
4. Další vzdělávání policistů	24
4.1 Školní policejní střediska.....	24
4.2 Další odborná příprava.....	24
4.3 Dílčí závěr.....	26
5. Požadavky kladené na učitele a žáky na SPŠ MV	27
5.1 Osobnost učitele SPŠ MV.....	27
5.2 Osobnost dospělého žáka.....	30
5.3 Motivace a proces výuky dospělých	31
5.4 Srovnání vzdělávacího systému v ČR se systémy v zemích EU	37
5.5 Dílčí závěr.....	38
Závěr	39
Resumé	40
Anotace.....	41
Klíčová slova.....	41
Seznam použité literatury	42
Přílohy	

Úvod

Tématem mé bakalářské práce je popsat proces výuky na **SPŠ MV POLICIE ČR**. Vzhledem k omezenému rozsahu bakalářské práce půjde o zjednodušený a obecný popis důležitosti policejního školství pro výuku nově nastoupivších policistů.

V úvodu je nutné říci, že základním článkem vzdělávání příslušníků Policie ČR je rozsáhlý systém Středních policejních škol (dále jen SPŠ), které poskytují nově nastupujícím příslušníkům PČR základní znalosti a dovednosti pro výkon jejich náročného povolání.

Každá policejní škola poskytuje příslušníkům PČR odlišné druhy Základní odborné přípravy (dále jen ZOP) a to z hlediska jejich dalšího umístění, jejich dalšího výkonu. Patří sem například SPŠ MV Pardubice, která poskytuje ZOP pro příslušníky velené pro výkon služby v rámci Služby kriminální policie a vyšetřování, dále SPŠ MV Jihlava, která poskytuje ZOP pro příslušníky dopravní policie nebo například SPŠ MV Holešov, která kromě standardních modulů poskytuje ZOP pro příslušníky Ochranné služby PČR.

Každý z výše uvedených modulů má svá specifika a pokrývá spektrum problémů, se kterými se příslušník v rámci své specializace může setkat. Ve své práci se chci zabývat skladbou výukových předmětů, které se vyučují v rámci ZOP pro příslušníky PČR, kteří po jejím vykonání nastoupí službu do výkonu pořádkové služby. Tento modul se ponejvíce vyučuje na SPŠ MV Holešov, SPŠ MV Brno a v neposlední řadě na SPŠ MV Praha.

Cílem této práce je v rámci omezených možností :

1. popsat historický vývoj resortního školství
2. vytýčit požadavky na příslušníky PČR, kteří budou vykonávat úkoly pořádkové služby,
3. osvětlit hlavní principy systému vzdělávání uplatňovaného v rámci policie
4. zmapovat znalosti a dovednosti, které musí příslušník bezpodmínečně znát, aby mohl začít s výkonem služby
5. zmapovat předmětovou skladbu SPŠ od září 2005 hlavně v integraci MŠ
6. uvést požadavky a kritéria kladené na odborné učitele SPŠ
7. popis historického vývoje resortního školství

1. Policejní školství

1.1 Výcvik a odborná příprava

Četnický výcvik byl pojmán jako nezbytný předpoklad pro správný výkon četnické služby. Účelem bylo získání potřebných odborných a všeobecných vědomostí, docílení nezbytného stupně fyzické zdatnosti a vypěstování odpovídajících morálních vlastností. K tomu byla nutná odborná příprava velitelů schopných vést teoretické i praktické vyučování podřízených. Vzdělávání a výcvik četníků byl celoživotní proces, na kterém se aktivně podílel každý příslušník četnictva.

Na rozdíl od četnictva, které se ve své činnosti opíralo o centrální způsob řízení, byla situace u státních policejních úřadů a jejich výkonných součástí, sborů uniformované stráže bezpečnosti, odlišná. Po vzniku československého státu mělo potřebné zkušenosti pouze policejní ředitelství v Praze. Nové sbory vznikaly jako samostatné jednotky, často ustanovováním lidí bez potřebné praxe a mnohdy i bez teoretických znalostí povinnosti práce v daném oboru. (20)

První nezbytná opatření vedla ke zkvalitnění odborné přípravy. Při hodnocení této oblasti bylo poukázáno na problémy podkopávající kvalitu vzdělávání, výchovy a výcviku. Jednalo se především o absenci:

- ↻ jednotného řízení vzdělávání, výcviku a výchovy,
- ↻ vzdělávacích cílů a jednotných osnov škol,
- ↻ směrnic pro výuku,
- ↻ potřebného času pro náležité osvojení poznatků,
- ↻ odborného vzdělání úředníků – učitelů,
- ↻ odpovídajících učebních pomůcek.

Jednotícím orgánem v celém oboru výkonné bezpečnostní služby a školství byl generální velitel s podporou generálního velitelství. Jeho právem mělo být zřizování řádných škol a kurzů, schvalování učebních osnov a vnitřních školních řádů a provádění vrchního dozoru v celém rozsahu oboru školení. (15)

Veškeré učivo škol mělo být rozděleno na jednotlivé stupně škol, aby okruh vědomostí získaných na nižším stupni sloužil jako základ ve stupni vyšším, kde by byl rozšiřován o další vědomosti a systematicky sjednocován. Na všech úrovních škol se rozsah učiva měl omezit na nejnútnejší míru tak, aby absolvent dovedl úspěšně plnit služební povinnosti, k nimž měl být po ukončení školy povolán. (18) Vybrané učivo mělo být vyučováno s využitím potřebných pomůcek opatřených ze státních prostředků, širší učivo mělo být přednášeno pouze v případě, že by vedlo k lepšímu pochopení a osvojení požadovaných znalostí.

1. 2 Vzdělávání bezpečnostního aparátu v poválečném období (od roku 1945 do roku 1989)

Již v průběhu druhé světové války se v našem odboji postupně vyvíjely dvě koncepce uspořádání v našem státě.

První skupina se sídlem v Londýně, opírající se o podporu představitelů kapitalistických států a protihitlerovské koalice, měla snahu navázat na demokratické zásady uplatňované v předmnichovské republice. Tomuto účelu měl sloužit i poválečný správní a bezpečnostní aparát. Proto již v letech války si naši představitelé v londýnské Státní radě vybírali důstojníky československých jednotek, které vysílali do speciálních britských škol, aby byli připraveni pro budoucí výkon vedoucích správních a bezpečnostních funkcí. Školení vybraných důstojníků později probíhalo v městě Leamingtonu. S absolventy těchto kurzů se počítalo do funkcí vojensko politických komisařů jednotlivých okresů.

Druhá skupina, se sídlem v Moskvě, která se skládala z většiny politiků, kteří prosazovali diktaturu proletariátu. Tedy šlo o síly vedené Komunistickou stranou Československa, opírající se o spolupráci se Sovětským svazem, naproti tomu rozhodně prosazovaly, aby po vítězství nad fašismem byl podle jejich představ starý, kolaborací s okupanty zkompromitovaný buržoazní a policejní a četnický aparát rozbit a nahrazen novým.

K rozhodným změnám v organizaci výchovy a vzdělávání bezpečnostních orgánů dochází ve čtyřicátých letech v souvislosti s událostmi konce druhé světové války a následným vznikem jednotného Sboru národní bezpečnosti a změnám politickým na přelomu čtyřicátých a padesátých let.

Základním kritériem budování československého bezpečnostního aparátu se po roce 1948 stalo třídně politické hledisko komunistické strany. Cílem bylo provést co nejrychleji centralizaci do té doby roztržitého a nejednotného bezpečnostního školství. Začaly se rychle organizovat různé typy účelových kurzů a zkrácených škol pro velitele i řadové příslušníky. Celou situací se zabývaly nejvyšší stranické orgány a od toho se také odvíjela další orientace vzdělávání, která kladla důraz na zabezpečení odborné přípravy a na kvalitní vzdělání, které mělo také politickou orientaci. Vzdělávání příslušníků SNB v tomto období bylo zaměřeno poněkud jednostranně a základním měřítkem bylo „...třídně politické hledisko a přispět k tomu, aby si dnešní mladí příslušníci, kterým naše komunistická strana a socialistický stát poskytují velkorysou možnost bezpečnostního a všeobecného vzdělávání, této možnosti s ohledem na porovnání s minulostí vážili...“ . (15)

Došlo k rozsáhlým kádrovým změnám v celé šíři policejního aparátu. Pro práci v SNB bylo hlavním kritériem oddanost ke komunistické ideologii uvedené doby. Do velitelských funkcí byli dosazováni lidé bez potřebných praktických zkušeností, hlubšího odborného a často i všeobecného vzdělání, což mělo za následek v mnoha případech negativní vliv na činnost SNB. Význam získání odpovídajících teoretických znalostí byl podceněn. Velkým problémem této doby bylo zabezpečení kvalifikovaných učitelů a instruktorů. Důraz byl kladen hlavně na ideologické ovládnutí SNB. K tomu

mělo přispět i školení vybraných vedoucích pracovníků v SSSR, kde měli získávat vysokou odbornost v sovětském bezpečnostním školství. K rozvoji vzdělanosti mělo rovněž přispět působení sovětských poradců na našem území, což bylo také zpětnou kontrolou jak se uplatňuje praxe sovětských policejních metod na našem území.

Sovětských zkušeností bylo např. využito při zřizování útvarů, zajišťujících ochranu některých objektů zvláštní důležitosti, při vytváření a činnosti speciálních útvarů k ochraně vládních a stranických činitelů apod. Podle sovětských zkušeností s úsekovými zmocněnci byl vytvořen systém okrskových zmocněnců VB a podle vzoru sovětských družiníků byla vytvořena v roce 1952 také Pomocná stráž VB. Na počátku padesátých let se v sovětských bezpečnostních školách a kurzech připravovali první pracovníci československé Bezpečnosti a později i příslušníci vojsk ministerstva národní bezpečnosti. Získávali zde cenné zkušenosti a znalosti pro rozvíjení bezpečnostní práce. To přispělo zejména k lepšímu plnění úkolů, které před Bezpečností stály v souvislosti s polohou Československa na západní hranici rodícího se socialistického společenství.(15) Československá republika byla nazývána prostorem středoevropského bojiště. Vytvářela spojnici mezi východním a západním blokem Evropy.

1.3 Školská soustava MV

Zvyšující se nároky na kvalitu práce Sboru národní bezpečnosti, Pohraniční stráže, Vnitřní stráže a Civilní obrany vyžadovaly důsledné uplatňování sovětských zkušeností, k čemuž významnou měrou přispěli sovětsí poradci.

Současně bylo nutné přistoupit k dalšímu zdokonalování resortní školské soustavy. Více byly využívány možnosti přípravy vybraných příslušníků v sovětských bezpečnostních školách. Ve školském systému naší Bezpečnosti byl vytvořen jednotný třístupňový systém školení příslušníků Sboru národní bezpečnosti. Prvním stupněm byly základní školy ministerstva vnitra a Veřejné bezpečnosti. Druhý stupeň tvořila střední odborná škola MV F. E. Dzeržinského. Třetím stupněm byl kurs při Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Mimo tuto školskou soustavu existovala řada speciálních odborných a zdokonalovacích kursů.

V polovině „padesátých“ let docházelo postupně ve všech složkách československé bezpečnosti, Pohraniční stráže, Vnitřní stráže a Civilní obrany k prohlubování stranickosti a k důslednějšímu přístupu rozpracování a realizaci úkolů bezpečnostní politiky KSČ a socialistického státu. Upevnila se vedoucí úloha Komunistické strany Československa ve všech složkách. Ve státně bezpečnostních složkách a v operativě (pozn. dřívější označení pro výkonné neuniformované složky, především kriminální služby) dosahovala organizovanost v KSČ téměř sta procent, u ostatních složek a součástí včetně vojsk MV (s výjimkou vojáků základní služby) přesahovala 75 % . Ve stranických organizacích došlo ke zvýšení politické aktivity a iniciativy. (15)

V „šedesátých“ letech zvyšující se nároky praxe s sebou přinesly potřebu zkvalitnění odborné přípravy. Došlo k rozvoji třístupňové výchovně vzdělávací soustavy odborných

škol. Jednalo se o základní školy ministerstva vnitra, střední odbornou školu MV a studium kriminalistického směru při Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Mimo tuto školskou soustavu existovala pestrá škála speciálních odborných a zdokonalovacích kurzů zakládaná již v „padesátých“ letech minulého století. Stimulem ke studiu se stalo schválení kvalifikačních předpokladů stanovených pro všechny funkce v resortu ministerstva vnitra.

Vojenská intervence armád Varšavské smlouvy (21. 8. 1968) likvidující reformní snahy „šedesátých“ let a následné čistky znamenaly nástup velkého počtu nových členů do Sboru národní bezpečnosti. Došlo k prohloubení komunistické výchovy na všech stupních škol a od poloviny „sedmdesátých“ let k zavedení povinné marxisticko – leninské přípravy.

Jednou z možností jak získat určitý stupeň vzdělání bylo povolení studovat při zaměstnání a této možnosti využilo z celkového stavu příslušníků Sboru národní bezpečnosti 19,6 %. Přitom největší zastoupení vykazovalo studium „Večerní univerzity marxismu – leninismu“ (tzv. VUML). O jasném směru vzdělávání v tomto období není pochyb. (3)

Školská soustava ministerstva vnitra si v „sedmdesátých“ a „osmdesátých“ letech kladla za cíl zajistit většině svých příslušníků požadovaný stupeň všeobecného vzdělání, zaměřit se na získávání odborné bezpečnostní kvalifikace a její prohlubování. V „sedmdesátých“ letech je zřizována v rámci resortu nová struktura bezpečnostního školství, a to vybudováním třístupňové vzdělávací soustavy – Praporčická škola, Důstojnická škola a Vysoká škola Sboru národní bezpečnosti.

Praporčické školy sloužily k základnímu výcviku nově příchozích adeptů a zaměřovaly se na všeobecnou přípravu pro budoucí povolání. Působily při krajských správách SNB. V tomto období však dochází k centralizaci škol do tří regionů (Praha, Brno, Bratislava resp. Pezinok) a školy slouží zároveň jako záloha ministerstva vnitra a tvoří takzvané „pohotovostní pluky“ (k poslednímu, avšak asi nejproblematictějšímu a nejdiskutovanějšímu masovému nasazení této „zálohy“ došlo při událostech 17. 11. 1989 a není proto divu, že se terčem kritiky stal i celý školský systém).

Důstojnická škola sloužila k dalšímu prohlubování znalostí, dovedností a vědomostí příslušníků SNB, kteří se již svoji službou osvědčili a zaručovali předpoklad dalšího možného růstu. Zpočátku bylo studium a možnosti získání důstojnické hodnosti umožněno prostřednictvím dálkového studia. Koncem „sedmdesátých“ let dochází u výkonných útvarů (respektive uniformované složky) rovněž k centralizaci a škola je, jako jediná pro celou tehdejší ČSR, umístěna do objektu Pohraniční stráže a vojsk ministerstva vnitra v Holešově. Pochopitelně i tato škola patřila k zálohám ministerstva vnitra. Obdobně tomu bylo i v tehdejší SSR. Škola se stala součástí zálohy v Pezinoku.

Vysoká škola Sboru národní bezpečnosti se rovněž nevyhnula soustředěnému ideologickému vlivu. Svoji činnost zahájila v roce 1974 a stala se nejvyšším stupněm vzdělání v resortu ministerstva vnitra. Zde byli přijímáni jen příslušníci s předpoklady pro velitelské činnosti a samozřejmostí byly i tzv. kádrové předpoklady. Studium na této škole, která sídlila v Praze, bylo pro výkonné útvary možné pouze prezenčně

s délkou studia na čtyři roky. Nedlouho po založení Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti v Praze se zakládá čtvrtá fakulta jako součást Vysoké školy v Praze.

Kromě těchto uvedených škol existovalo vysokoškolské vzdělání pro příslušníky jak zpravodajských, tak i státně bezpečnostních složek. Podrobnější informace o druhu těchto škol se nezveřejňovaly. Jednalo se vesměs o utajované skutečnosti podléhající státnímu tajemství.

Existence všech uvedených vysokých škol byla v roce 1990 ukončena a druhu vzdělávání, sloužícího rovněž k propagaci bývalého režimu, se od této doby přestala věnovat patřičná pozornost a rovněž se přestalo informovat a zveřejňovat.

1.4 Dílčí závěr

V uvedené kapitole jsem popsal historii policejního školství od r. 1921, kdy vznikla samostatná Česká republika, přes okupaci až do roku 1989. Důvodem této historické exkurse bylo podat obecnou informaci o vývoji policejního školství, které bylo v průběhu let od r. 1921 až do r. 1945 bez jakýchkoliv politických vlivů, ale ovlivněné především zájmem o vysokou profesionalitu policejního sboru první republiky a postavit ho do protikladu s vývojem po roce 1945, kdy školství bylo pod silným politickým působením sovětské ideologie, která byla prosazována celým politickým vedením nejen u nás, ale i v ostatních státech tehdejšího socialistického bloku.

2. Systém vzdělávání policistů

2.1 Základní odborná příprava

Od roku 1990 až do r. 1994 nebylo v policejním školství žádných významných změn. Od roku 1994 došlo ke změně koncepčního záměru, který obsahoval tzv. modulový systém základní odborné přípravy, ve které se střídala základní a specializovaná výuka ve středních policejních školách s výcvikem ve školních policejních střediscích a s praxí na útvech Policie ČR. Navrhovaným obsahem a formou studia se tento projekt blížil evropským standardům. V následujících dvou letech prošla koncepce výuky složitým názorovým a experimentálním vývojem a na konci roku 1997 bylo poněkud nešťastně rozhodnuto o zkrácení nejméně frekventovanějšího typu odborné přípravy z 15 měsíců na pouhých 12 měsíců. Projekt tím definitivně ztratil většinu svých původních pozitivních rysů.

Současný model základní odborné přípravy je tvořen výukou ve středních policejních školách v délce 12 měsíců a šestiměsíčním výcvikem ve školních policejních střediscích správ Policie ČR a vybraných základních výkonných člencích PČR (místní a obvodní oddělení PČR). I důkladné procvičení látky v seminářích, praktických cvičeních, modelových situacích a exkurzích s využitím metod problémové výuky a samostatného řešení úkolů.

Druhá část základní odborné přípravy trvá 3 měsíce a probíhá na školních policejních střediscích v jednotlivých krajích. Je realizována převážně formou praktického procvičování vědomostí, dovedností a návyků, získaných na středních policejních školách. Součástí této přípravy je i zácviková práce na policejních útvech. Celková filosofie obsahu a organizačních forem odborné praxe je po inovaci postavena na principu tzv. blokové výuky převzatého z holandského policejního školství. (20)

Negativní stránkou odborné přípravy je především nedostatečná orientace na etickou a psychickou přípravu a na vytváření komunikativních dovedností a návyků. Nesprávně zvolená taktika, nedostatečné vyjadřovací schopnosti, nevhodná slovní zásoba a nedostatky v profesní etice – to vše v očích veřejnosti vytváří obraz neschopného a nevychovaného policisty. (5)

Hlavními příčinami současného stavu bylo v uplynulých letech nasazení výběru nepřilíživě kvalitním nábořem do služebního poměru k Policii ČR, učební osnovy nabitě přemírou teoretických informací a časově zkrácená doba přípravy začínajících policistů. Situace je o to závažnější, že takto „nedokonalý“ policista má ze zákona možnost zásahu do nejzákladnějších lidských práv a svobod občanů.

Základní odborná příprava je určena pro nastupující policisty a je rozlišena rozsahem a obsahem podle druhu činností, podle jednotlivých služeb a podle plánovaného stupně vzdělání. Hlavní důraz je kladen na přípravu policistů pro výkon služby v pořádkové, dopravní, cizinecké a pohraniční policii. Pro policisty nastupujícího přímo do speciálních služeb Policie Ministerstva vnitra ČR je připravena řada jiných typů

základní odborné přípravy, lišících se obsahem, délkou, způsobem studia nebo případnou absencí některé fáze přípravy. Odlišně je pojata základní odborná příprava vytvořená pro absolventy veřejných vysokých škol, či civilního studijního směru Policejní akademie.

Obecným úkolem všech typů základní odborné přípravy je předat nově nastupujícím policistům nejdůležitější informace o poslání, organizační struktuře a úkolech resortu ministerstva vnitra a policie, o obsahu a významu základních legislativních norem v rámci bezpečnostního aparátu, o obecných formách a metodách policejní činnosti a o právech a povinnostech policisty. Před pracovníky vzdělávacích zařízení ministerstva vnitra je tedy postaven úkol jak z nově přijatého pracovníka „udělat“ policistu, který by byl schopen samostatné nebo i týmové práce při řešení každodenních problémů společnosti v rámci jeho pravomocí. Konkrétně řečeno naučit jej základním dovednostem spojených s vyřešením vzniklé situace a to bez toho, že by byl již při označení problému na pochybách o splnění a o samotném výsledku konkrétního úkolu. Samozřejmě je to úkol odvíjející se od jednotlivé situace a konkrétního jedince a tudíž na každý vzniklý jev není možné předem určit model jeho řešení a případného postupu. **Není také zaručen vždy kladný postoj veřejnosti související s konkrétní událostí, nemluvě o dalších nežádoucích náladách ve společnosti, k práci policistů.**

Základními východisky pro tvorbu nových a úpravu stávajících typů základní odborné přípravy jsou aktuální potřeby bezpečnostní praxe, posloupnost všech typů studia a ekonomičnost přípravy k výkonu povolání policisty. Z tohoto pohledu je základní odbornou přípravu nutno chápat jako nikdy nekončící proces formování obsahu, metod a organizačních prostředků, sloužících k předávání vědomostí, dovedností a návyků nově přijímaným pracovníkům bezpečnostního aparátu. (20)

Střední policejní školy MV ČR na území našeho státu se v současnosti nalézají v těchto městech : Praha, Brno, Holešov, Jihlava, Pardubice.

Kromě těchto škol existují také školící střediska a zařízení, která spadají pod velení jednotlivých krajských správ Policie ČR.

2.2 Základní požadavky kladené na uchazeče o službu u PČR a na absolventy policejních škol.

Požadavky pro přijetí k PČR jsou :

Bezúhonnost se prokazuje výpisem z rejstříku trestů. Uchazeč nesmí být trestán za úmyslný trestný čin. Dále je na základě předchozího písemného souhlasu uchazeče prováděno šetření v operativních evidencích policie z hlediska eventuálního přestupkového řízení s uchazečem. To znamená, že uchazeč nesmí mít např. pověst rváče, opilce, způsobit dopravní nehodu pod vlivem alkoholu apod.

Kvalifikační předpoklady - nejméně ukončené úplné střední nebo úplné střední odborné vzdělání, tedy v praxi středoškolské vzdělání s maturitou.

Duševní, fyzická a zdravotní způsobilost se prokazuje v průběhu přijímacího řízení, jehož součástí je i vyšetření zaměřené na zjištění přítomnosti omamných a psychotropních látek.

U mužů, kteří podléhali branné povinnosti, pak bylo vyžadováno vykonání základní nebo náhradní vojenské služby . V současnosti se zrušením základní vojenské služby tato povinnost odpadá a nahrazuje jí prodloužení doby po kterou je policista velen na SPŠ a to z původní doby 9 měsíců ve škole a 3 v praxi na současných 12 měsíců ve škole a 6 v praxi. Tato praxe je prováděna na střediscích odborné přípravy, které jsou zřízeny při krajských správách PČR.

Uvedené požadavky pro přijetí jsou poměrně přísné, ale jsou logické a to jak z hlediska bezúhonnosti, kterou by měl policista splňovat, tak i z hlediska úrovně duševních a fyzických schopností, které jsou předpokladem jak pro výkon služby u PČR, tak i pro absolvování základní odborné přípravy (dále jen ZOP)

ZOP je pak velice intenzivním modulem zaměřeným na rozvíjení intelektuálních, odborných a fyzických schopností policistů. Ze své praxe však musím říci, že kvalita ZOP dle mého názoru nebyla na takové úrovni, na jaké by měla být. Nebylo to však neschopností pedagogů či nedostatkem prostředků, ale bylo to dáno zejména délkou ZOP, která trvala pouze 12 měsíců. V této době však byla započítána i doba dovolené a doba praxe (jak již bylo uvedeno v délce 3 měsíců), takže reálná výuka byla výrazně kratší, což se pak odráželo i ve znalostech policistů.

V současné době však došlo ke změně délky ZOP a to k 1.9.2005, kdy se délka upravila, jak jsem již uvedl, z původních celkem 12 měsíců na současných 18 měsíců. Tuto změnu si vynutila jednak nedostatečná kvalita vzdělání policistů přicházejících do praxe, ale zejména absence základní vojenské služby. Policie musí v 18 měsíčním modulu částečně suplovat chybějící vojenskou službu. Základní vojenská služba totiž byla neocenitelným předstupněm ZOP, protože dala uchazečům důležité prvky jako byla znalost vojenského jednání a vystupování a důležitý základní vojenský výcvik, týkající se manipulace a zacházení se střelnými zbraněmi, na kterých se v modulu ZOP dalo stavět. Prodloužení délky výuky ZOP se tak stalo nezbytností. Samozřejmě, že do řad Policie ČR nevstupují jenom muži, ale i ženy a tak je nutné i s tímto počítat. Počet žen oproti počtu mužů je ve srovnání s minulostí i přítomností velmi zanedbatelný a je nutno připomenout, že ženy jsou v kolektivu mužů daleko zodpovědnější a mají snahu se realizovat, takže absence vojenské základní služby v jejich případě nebyla při výuce ZOP na překážku.

2.3 Hlavní principy systému vzdělávání uplatňovaného v rámci policie

System celoživotního vzdělávání je koncipován jako otevřený, poskytující nástupní odbornou přípravu na začátku kariéry každého policisty, a to zejména v systému resortního středního a vysokého školství. Současně tento systém zajistí další vzdělávání pro kariérní růst včetně vzdělávání při změně pracovního zařazení. Dále tento systém

zajistí další vzdělávání a výcvik pro prohlubování a udržení odbornosti a bude schopen reagovat na aktuální potřeby bezpečnostní problematiky. (8)

System vzdělávání policistů je založen na novém filosofickém pojetí policejní práce, které je charakterizováno těmito hlavními principy:

1. policejní práce musí být službou občanovi (prioritou této služby tedy musí být uspokojení občanských potřeb),
2. policista musí být vysoce profesionální, kvalifikovaný, motivovaný, disponující vysokým etickým standardem, který od něj společnost očekává a právem vyžaduje ("nová image policisty"),
3. vzdělávání a výcvik musí být založeno na kompetenčním přístupu (odklon od encyklopedického shromažďování informací),
4. ve vzdělávání a výcviku je, vedle odpovědností a povinností služebních funkcionářů, nutno zdůraznit i osobní odpovědnost každého jednotlivce za odbornou připravenost k výkonu služby.

Obsahové zaměření vzdělávání vychází ze základních úkolů policie, stanovených zákonem (3) K přípravě policistů k plnění těchto úkolů jsou zaměřeny především programy ZOP a další odborné přípravy policistů a vysokoškolské programy.

Oblast dalšího vzdělávání kromě průběžného prohlubování a udržování kvalifikace policistů bezprostředně reaguje na priority bezpečnostní politiky v oblasti veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti tak, jak každoročně stanoví vláda ČR svým usnesením. Další obsah vzdělávání tvoří aktuální témata vyplývající ze strategií a koncepcí přijatých vládou, např. boj proti korupci, práce Policie ČR ve vztahu k národnostním menšinám, školení v oblasti schengenské spolupráce, boj proti kriminalitě, proti poškození životního prostředí, boj proti organizovanému zločinu, finanční a počítačové kriminalitě a dalších vládních nebo rezortních koncepcí vztahujících se k oblasti vzdělávání policistů.

Lze současně konstatovat, že základní stavební kameny moderního systému vzdělávání policistů jsou v České republice vytvořeny několika stupni přípravy. Jsou jimi :

1. nástupní příprava, která je povinná pro všechny policisty bezprostředně po přijetí do služebního poměru, a je realizovaná různými formami základní odborné přípravy,
2. další odborná příprava, která je realizovaná formou povinných specializačních kurzů vytvořených na základě vzdělávacích potřeb výkonu služby nebo potřeb služebního funkcionáře,
3. služební tělesná a střelecká příprava – závazně regulovaná plány výcviku na každý kalendářní rok,
4. příprava k výkonu vysokoškolských funkcí realizovaná formou studia na Policejní akademii ČR a vybraných středních policejních školách MV,

5. vzdělávání ke konkrétním aktuálním tématům a problematikám, kterou je zdokonalovací příprava ve školních policejních střediscích Policie ČR nebo přímo příprava při vlastním výkonu služby. (8)

Subjekty, podílející se na vzdělávání policistů

Mezi subjekty, které připravují a následně realizují výše uvedené programy v oblasti vzdělávání a výcviku v rámci Policie ČR je možno zařadit:

- ↻ Odbor vzdělávání a správy policejního školství (OVSPŠ)
- ↻ Policejní akademie ČR (PA ČR)
- ↻ Střední policejní školy Ministerstva vnitra (SPŠ MV)
- ↻ Skupina vzdělávání, služební přípravy a sportu Policejního prezidia ČR
- ↻ Školní policejní střediska Policie ČR správ krajů (ŠPS)
- ↻ Střediska specializovaného výcviku zřizovaná Policejním prezidiem ČR
- ↻ Instruktory služební přípravy zařazené na útvarech Policie ČR

Současně je nezbytné se zmínit i o spolupráci v oblasti se zahraničními partnery. Ta vyplývá z přijatých mezinárodních smluv a dohod.

2.4 Další vzdělávání

Jedná se o termín se širokým významem, který zahrnuje různé formy vzdělávání a přípravy organizované zaměstnavatelem, v tomto případě tedy Ministerstvem vnitra a Policií ČR.

Pojem další vzdělávání, respektive další odborná příprava, je chápán široký komplex různých typů a forem vzdělávání a výcviku, které každému policistovi umožní doplnit, rozšířit a prohloubit si již získané odborné vzdělání, rekvalifikovat se a případně i získat nebo doplnit požadovaný stupeň vzdělání. V rámci další odborné přípravy získávají policisté a civilní zaměstnanci resortu znalosti a nové vědomosti vedoucí ke zvýšení možnosti uplatnění v pracovním místě. Specifické úlohy, velký rozsah a různorodost organizačních forem další odborné přípravy vyžadují, aby byla tato problematika v návaznosti na celkový vzdělávací systém řešena jako relativně samostatný koncepční úkol. Další vzdělávání se v současné době realizuje těmito formami studia :

Rekvalifikační kurzy – jsou určeny pro policisty, kteří přecházejí do jiné policejní služby pro kterou nemají odpovídající odborné vzdělání. Obsahem těchto kurzů je upravena specializační část příslušné základní odborné přípravy.

Specializační příprava – je určena pro policisty, jejichž služební zařazení vyžaduje zvláštní profesní vědomosti, dovednosti a návyky. Svým obsahem specializační příprava navazuje na základní odbornou přípravu a vytváří odborné dovednosti policistů v dané specializaci s využitím zkušeností z jejich předchozí policejní praxe.

Inovační příprava – má za úkol obnovit, aktualizovat nebo rozšířit vědomosti a prakticko-dovednosti policistů v oblastech, které bezprostředně souvisejí s jejich pracovními činnostmi. Do forem inovačního výcviku svým obsahem a formou patří také služební příprava.

Služební příprava – v obecném smyslu představuje jakoukoliv přípravu policistů pro výkon služby. Jednou z příčin vzniku tohoto termínu jsou zákonná ustanovení o služebním poměru příslušníků Policie ČR, ve kterých se hovoří o „...vycvičení a výškolení policistů pro výkon služby...“ (12), tedy o služební přípravě. Tento termín však není nijak definován, byl převzat z „osmdesátých“ let a systémově není příliš vhodný, není vymezen jeho obsah, ani formy realizace. Služební příprava probíhá ve formě kurzů, krátkodobých školení, metodických zaměstnání a seminářů. Protože se v podstatě jedná o udržení a další prohlubování, rozšiřování a zvyšování připravenosti policistů na výkon služby, tedy o zdokonalovací přípravu, používá se vždy ve spojení s konkrétním předmětem jako je například služební tělesná příprava, střelecká příprava apod.

Jazyková příprava – je sice realizována formou specializačních nebo inovačních kurzů, ale trpí v současné době nesystemovostí a personální nezakotveností, tzn. chybí přesné vymezení jazykových dovedností pro konkrétní funkce a logicky tvořený postupový jazykový systém srovnatelný s ostatními evropskými zeměmi.

2.5 Dílčí závěr

Obsahem této kapitoly je podán přehled systému výuky, který byl užíván do září r. 2005 a plynule přešel na komplexně přepracovaný systém, který byl přepracován na výukový program v délce trvání 18 měsíců . Důvodem této úpravy je vstup do EU a zrušení vojenské základní vojenské služby pro občany ČR. Tyto dva důležité faktory si vynutily změnu výukového programu pro nově nastoupivší policisty. Tato nová struktura programu bude popsána v dalších kapitolách této práce.

3. Učební osnova SPŠ MV

3.1 Předmětová skladba na SPŠ MV

Na SPŠ se vyučují předměty nezbytné pro praktický život příslušníků PČR. Tyto předměty přirozeně mají vztah i k modelovým situacím, ve kterých se znalosti jednotlivých předmětů spojí v kompaktní celek. V současné době došlo ke změně délky ZOP a to k 1.9.2005 a částečně i ke změně skladby jednotlivých předmětů. Z těchto předmětů odpadl cizí jazyk, který se stal povinnou součástí maturitní zkoušky a dále jazyk český, neboť je logickým předpokladem, že člověk s maturitním vzděláním, který k PČR nastupuje, disponuje dobrou znalostí českého jazyka.

Právo – o právu je zbytečné hovořit, bez velmi dobrých právních znalostí se příslušník PČR nemůže obejít. Právo musí dát v rámci ZOP takové základy, aby příslušník PČR byl schopen v patřičné formě vydávat individuální právní akty a byl schopen ve věcech rozhodovat jasně, rychle a fundovaně.

Kriminalistika – znalost kriminalistiky je pro příslušníky PČR naprosto klíčová. Důležitá je jak kriminalistická technika, a to zejména při dokumentaci a zajištění míst méně závažných trestných činů a přestupků, neboť závažnější trestné činy a stopy na místech zjišťuje, zajišťuje a dokumentuje kriminalistický technik. Znalost těchto postupů a metod však ovlivňuje i chování příslušníků pořádkové služby na místech závažnějších trestných činů, neboť tito příslušníci nesmí svým chováním poškodit stopy na místě a zároveň musí toto místo a osoby na něm zajistit k dalšímu postupu tak, aby nemohlo dojít k narušení vyšetřování.

Stejně tak je však i důležitá kriminalistická taktika, která poskytuje základní znalosti kriminalisticko taktických postupů, bez kterých se příslušník PČR nemůže obejít.

Pořádková služba – je stejně důležitá jako dva shora uvedené předměty. Poskytuje příslušníkům PČR klíčové poznatky pro výkon jejich práce a jejím vyvrcholením a nedílnou součástí jsou právě modelové situace. V těchto modelových situacích je názorně demonstrována konkrétní situace, která může nastat při výkonu činnosti příslušníka POLICIE ČR. Na základě těchto modelových situací je přítomen i učitel a případně ji další vyučující, kteří svým přínosem po odborné stránce vyhodnocují a probírají jednotlivou událost a to za přítomnosti aktivních účastníků, tzv. herců a pasivních účastníků, tzv. obecnstva. Cílem modelové výuky je pomocí zadaného tématu navodit situaci, která může v praxi nastat. Výcvik pomocí modelových situací názorně školí nové policisty k tomu, aby v obdobné situaci byli schopni řešit konkrétní situaci i když samozřejmě není možno najít optimální řešení dané situace a v reálném případě je to až na některé situace nemyslitelné. Výuka těchto modelových situací kopíruje stav, který může za dané situace případně nastat a je jej třeba řešit. Doba trvání

modelových situací je v délce 190 vyučovacích hodin. Dělí se na teoretickou, praktickou a již uvedené modelové situace.

Dopravní služba – znalost dopravních předpisů je pro příslušníky pořádkové služby nezbytnou součástí a samozřejmostí a to nejen znalost dokumentace a zpracování dopravních nehod, ale zejména znalost dopravních předpisů v té míře, aby příslušníci mohli provádět dohled nad provozem na pozemních komunikacích a mohli řešit dopravní přestupky (odborně řečeno dohled nad Bezpečnostní silničního provozu). K tomu je pak nezbytná znalost způsobu zastavení a kontroly vozidel a taktický postup při jejím provádění, což je také součástí výuky již zmiňovaných modelových situací.

Technika administrativy a korespondence – znalost techniky administrativy je pro příslušníky PČR nezbytností. ZOP dává základy psaní na stroji a počítači tak, aby písemná dokumentace nebyla přítěží při zpracování agendy PČR a aby styl a kultura textů v rámci PČR byla na patřičné úrovni. Znalosti způsobu korespondence se státními i nestátními organizacemi je pak samozřejmostí. Samozřejmě, že se zde musí také sledovat aktuální a nové trendy při zpracování písemností, a to v neposlední době i v internetové komunikaci.

Informatika a výpočetní technika – jsou dalším důležitým předmětem. Příslušníci PČR musí ovládat nejen standardní práci s výpočetní technikou, ale zároveň musí ovládat i práci s nejrůznějšími evidencemi, musí dokázat z těchto evidencí informace získávat, ale rovněž je do nich vkládat. Je zde také zakotven postup jak s konkrétními informacemi nakládat. Není nic nového, že získané informace nejsou volně přístupné pro veřejnost a tudíž nesmí dojít k tomu, aby tyto získané informace byly předány dále veřejnosti, byť i na základě neodborného nakládání s těmito informacemi.

Tělesná výchova – dobrá fyzická zdatnost příslušníků PČR je po dlouhou dobu standardem policejních sborů na celém světě. Důležitou součástí je pak i znalost sebeobrany a dalších technik, kterými se zabývá zvláštní oddíl této práce.

Základy první pomoci – jsou často studenty podceňovány jako nepotřebné. Ze své zkušenosti však mohou říci, že jejich znalost je naprostou nezbytností ve znalostech příslušníků PČR, kteří jsou často u zraněných osob dříve než záchranáři a jejich správná intervence a aplikované znalosti tohoto předmětu, často určují hranici mezi životem a smrtí. Nemůže se stát, že policista, který se dostane jako první k místu se zraněnou osobou či osobami, není schopen zabezpečit první pomoc těmto zraněným osobám, a to v přiměřeně možných mezích. Je cílem eliminovat nebezpečí spojené se zraněním osob na co možná nejmenší a to až do příjezdu vozidla s lékařskou pomocí.

Spojovací příprava – stejně důležitá jako znalost výpočetní techniky a zacházení s ní je i znalost spojovací techniky a způsobů jejího ovládnutí. Jedná se především o nácvik komunikace mezi jednotlivými příslušníky policie a i s jinými součástmi Policie ČR.

V současné době je především kladen důraz na komunikaci spojenou s předáváním získaných informací.

Střelecká příprava – střelecké přípravě je v této práci věnován zvláštní oddíl a tak není třeba popisovat její důležitost a obsah.

Řízení motorových vozidel – stejně jako u většiny zaměstnání, je dnes i u PČR nezbytností být vlastníkem řidičského oprávnění minimálně skupiny B. Policista však musí být schopen vozidlo ovládat i za nestandardních podmínek a vyšší rychlosti, neboť občas užívá výstražné zvukové signalizace spojené se zapojením modrého majáku (dále jen VRZu), aby byl schopen se rychle, ale také bezpečně dopravit tam kam je v danou chvíli třeba. Zde je také nezbytná aktualizace a sledování nových nařízení, vyhlášek, směrnic a zákonů pro co možná nejkvalitnější výuku.

Psychologie – znalosti psychologie jsou nesmírně důležitou částí přípravy policistů. Schopnost jednat a vystupovat ve všech situacích se učí právě v rámci ZOP. Policista musí dokázat komunikovat s celou řadou osob v odlišném postavení a životní situaci. Musí dokázat vyjednávat například s osobou, která chce spáchat sebevraždu, s osobou pachatele, s poškozeným, se zraněným, s psychicky narušenou osobou. Musí dokázat oznámit smutnou zprávu apod.

Použití donucovacích prostředků - jedním z dalších nezbytných témat výuky je seznámit policisty s možnostmi použití v praxi při výkonu činnosti donucovací prostředky a to se záměrem sjednání pořádku v určité konkrétní situaci.

Všechny předměty a jejich znalost pak ústí a spojují se v modelové situaci, kde vytvářejí kompaktní celek. Jednotlivé dílky každého předmětu by se při modelové situaci, stejně jako v praxi, měly spojit v jeden celek tak, aby policista vystupoval jako skutečný profesionál na svém místě.

3.2 Modelová situace

Modelovou situací rozumíme metodu řešení určitého typu úloh, při níž si subjekt na základě analogie s určitými vlastnostmi originálu vytváří tomuto účelu odpovídající model. Při používání modelových situací existuje trojí systém vzájemného propojení mezi subjektem (studentem), originálem (učitelem) a modelem, v němž subjekt hraje aktuální roli působící na originál i na model. Subjekt je proti originálu i modelu soustavou, která zpracovává informace, jež jsou dány originálem.

Modelové situace lze rozdělit na dílčí a komplexní.

Dílčí modelové situace - jejich cílem je naučit studenty jednoduché dovednosti v rámci předmětu Služba pořádkové policie ČR. Nejsou náročné na studenty ani vyučujícího a je možné je provádět téměř ke každému probranému tématu z daného předmětu. Problematiku výuky zvládne jeden vyučující.

Komplexní modelové situace – jsou náročnějším druhem výuky. Jejich cílem je naučit studenty aplikovat při praktické činnosti dovednosti, které získali výukou a při dílčích modelových situacích. Je možné je vpravit do složitějších podmínek a rozdělit je do několika „kroků“ jednotlivých částí služebních zákroků. Vyžaduje to však vyšší spolupráci učitelů při řešení jednotlivých částí z důvodu jejich složitosti, organizovanosti, koordinovanosti a vyhodnocení jejich provedení. Při výuce komplexních modelových situací je proto vyžadováno, aby zde bylo přítomno více vyučujících rozdílného profesního zaměření, ve kterém jsou odborníky (služba pořádkové policie, právo, psychologie, kriminalistika, dopravní služba, cizinecká a pohraniční policie).

Výuka dílčích a komplexních modelových situací má dále za cíl u studentů upevnit a procvičit znalosti, aby se staly pro jejich budoucí profesi trvalým majetkem. Didaktický aspekt zde vyžaduje, aby si studenti vytvářeli kvalitní, mnoha smyslové představy o četných jevech při služebních zákrocích, které u nich vyvolávají dokonalé vnímání spojené s myšlením. Tím se rozvíjí u studentů nejen samostatnost, ale i tvořivost, která po skončení SPŠ přispěje u studentů k profesní zdatnosti.

Při modelových situacích je třeba, aby všichni studenti, kteří se na jejich realizaci podílejí, dbali na to, že tvoří nerozdílný celek prvků :

- ☞ **právních** – které umožňují provedení úkonu, zákroku, opatření apod. Existence zákona, nařízení, pokynu, který tomu, kdo jej provádí je znám a je schopen je aplikovat do praxe. V samotném závěru umět řádně zdůvodnit situaci a napsat požadovaný záznam;
- ☞ **technických** – při provádění činnosti umět využít všech dostupných technických prostředků a zvládnout jejich obsluhu, zejména komunikaci pomocí radiostanice, pátrání pomocí výpočetní techniky;
- ☞ **taktických** – při provádění služební činnosti umět aplikovat všechna taktická pravidla v konkrétních situacích a vytvořených podmínkách. Umět podat vysvětlení k postupu a zvolené taktice v daném úkolu k jednotlivým krokům;
- ☞ **psychologických** – být připraven čelit zátěžovým situacím, umět je předvídat, zvládat a umět se v nich orientovat a chovat. Při provádění služebních úkonů a zákroků umět vysvětlit prožitky, které měl před zákrokem, v průběhu zákroku a po jeho ukončení.

Ze shora popsané struktury prvků modelové situace vyplývá, že modelové situace tak, jak jsou vyučovány na SPŠ, mají interdisciplinární charakter a využívají poznatků a dovedností všech předmětů, které jsou na SPŠ v rámci ZOP vyučovány.

Charakter jednotlivých modelových situací

Ke každé modelové situaci bylo vytvořeno několik verzí inscenačních her. Verze se od sebe liší dějem, do kterého policejní hlídka vstupuje a prostředím, ve kterém se děj odehrává. Některé verze jsou rozpracovány ještě do dalších variant. Varianty se liší zejména rozdílnými reakcemi figurantů na jednání policejní hlídky. Z rozdílných reakcí zpravidla vyplývá i různé právní řešení příslušné situace. Každá varianta je tedy určena zpravidla k procvičení aplikace jiného právního institutu. Modelové situace jsou členěny do **témat**, ty do jednotlivých **situací**, které mohou být rozděleny na několik **variant**, přičemž každá varianta může mít ještě několik **možností** průběhu.

Jednotlivé níže popsané modelové situace byly vydány v prvním díle Sborníku modelových situací, který v roce 2000, vydala SPŠ MV Praha Hrdlořezy a jehož autorem jsou mjr. Mgr. Květoslav Frejka, npor. Bc. Petr Stein a JUDr. Aleš Kučera.

Z hlediska současného pohledu na věc však některé situace chybí, proto budou v závěru práce navrženy ještě některé, které se z hlediska současného výkonu služby jeví jako nanejvýš potřebné.

3.3 Dílčí závěr

V této kapitole popisují jednotlivé vyučovací předměty, se kterými se policista při výuce setkává v rámci ZOP. Uvedené předměty se často prolínají i do závěrečného hodnocení spojeného se závěrečným vysvědčením policisty. Je to obdoba závěrečné maturitní zkoušky na obvyklých typech škol a tak je k tomuto i patřičně a odpovědně přistupováno. Samozřejmě je možnost obměny či doplnění dalších předmětů výuky a reakce na případné nové trendy výuky této ozbrojené složky. V jednotlivých předmětech je stručně vystižena myšlenka výuky a to co je záměrem této výuky. Není účelem popisovat podrobně obsah jednotlivých částí výuky a dělit jednotlivá témata na další podtémata a nakonec se v tomto dělení úplně ztratit, což by bylo reálně možné.

4. Další vzdělávání policistů

4.1 Školní policejní střediska

Nedílnou součástí resortní vzdělávací soustavy je osm školních policejních středisek Policie ČR v rámci jednotlivých správ krajů. Tato realizují jednak odbornou praxi žáků v rámci základní odborné přípravy a některé krátkodobé kurzy pro policisty ve výkonu služby v rámci další odborné přípravy.

Odborná praxe je jako nedílná součást základní odborné přípravy realizována dle interních aktů řízení. Střediska zajišťují praktický výcvik dle platných učebních osnov vydaných Odborem vzdělávání a správy policejního školství ministerstva vnitra České republiky. Odborná praxe je realizována formou výcviku ve školním policejním středisku a dále formou praktického výkonu služby na vybraných útvarech.

Cílem odborné praxe je zvyšování znalostí a dovedností nezbytných pro samostatné plnění úkolů na úseku hlídkové služby, při dohledu na bezpečnost a plynulost silničního provozu, obchůzkové a dozorčí služby podle zásad pro činnost útvarů služby pořádkové policie.

Další vzdělávací instituce:

Střediska specializovaného výcviku zřizovaná Policejním prezídiem ČR zabezpečují s celostátní působností odbornou přípravu v úzce specializovaných činnostech, např. v oblasti výcviku potápěčů, pyrotechniků, služebních psů apod.

Další odbornou přípravu policistů ve výkonu služby v místě jejich pracovního zařazení realizují v souladu s aktuálními potřebami výkonu služby instruktory zařazení přímo na útvarech Policie ČR.

Policejní akademie ČR je podle zákona č. 111/1998 Sb., zřízena jako policejní vysoká škola. a slouží jako vrcholná vzdělávací a vědecká instituce ve studijním programu "Bezpečnostně právní studia". Policejní akademie ČR má bakalářský studijní program „Bezpečnostně právní studia“ a navazující magisterský studijní obor „Policejní management a kriminalistika“, doktorský studijní program „Bezpečnostně právní studia“ a bakalářský studijní program „Veřejná správa“, studijní obor „Krizový management ve státní správě a územní samosprávě“.

4.2 Další odborná příprava

Do obsahu další odborné přípravy jsou zahrnuty zejména tyto oblasti:

- **všeobecná další odborná příprava**, která je určena k upevnování, rozšiřování a prohlubování kompetencí policistů potřebných pro plnění služebních úkolů

vyplývajících obecně ze služebního poměru policisty, bez ohledu na služební zařazení (zdokonalovací kurzy, Schengen, menšiny),

- **praktický výcvik** v použití síly a v tom, jak je její použití limitováno zásadami lidských práv, zejména Evropskou úmluvou o lidských právech (zejména příprava k použití služební zbraně, příprava k používání donucovacích prostředků včetně taktiky služebních zákroků s použitím donucovacích prostředků a zbraně s cílem přechodu na integrovaný výcvik policistů,

1. další odborná příprava ve vztahu ke služebnímu místu, která je zaměřena na upevňování, rozšiřování a prohlubování kompetencí v souladu s náplní služební činnosti, rozsahem oprávnění a povinnostmi policisty vyplývající z konkrétního služebního místa (specializační kurzy, management),
2. další odborná příprava ve vztahu k případům, která je zaměřena na typizované případy budoucího nasazení využívající vyhodnocení získaných zkušeností a poznatků z předchozích případů (zasedání MMF, NATO apod.).

Další odborná příprava je určena všem policistům a je diferencována:

1. obsahově podle rozsahu oprávnění a povinností policisty vyplývajícím obecně ze služebního poměru příslušníka bezpečnostního sboru, profilových činností jednotlivých služeb policie nebo rozsahu oprávnění a povinností policisty vyplývajícím z konkrétních služebních činností,
2. organizačně na centrálně nebo decentralizovaně plánovanou a realizovanou,
3. podle institucionálního zabezpečení na školní a mimoškolní,
4. podle forem a metod realizace (školení, kurzy, odborné stáže, semináře, instrukčně metodická zaměstnání, výcvik, studijní pobyty, samostudium).

Další odborná příprava je organizována a realizována zejména na základě ročních plánů profesní přípravy, které jsou vydávány jako rámcové a prováděcí.

V rámci projektu Phare CZ 98/IB/JH/02/1 byl vytvořen návrh integrovaného systému přípravy policistů ve výkonu služby zaměřený na jednání policistů během typických situací v běžném výkonu služby (oblast "použití síly" - viz výše). Cílem tohoto návrhu je vytvořit ucelený, pružný a efektivní systém výcviku policistů orientovaný na jednání policistů a zaměřený zejména na integraci dílčích policejních znalostí a dovedností, k zvládnutí typických situací ve výkonu policejní služby. Důraz je kladen na komunikaci a jednání policistů s občany, schopnost deeskalace konfliktu v rizikové situaci a zajištění bezpečnosti občanů, bezpečnosti vlastní a spolupracujících policistů.

Integrovaný výcvik policistů je určen zejména policistům v přímém výkonu služby, kteří vstupují do kontaktu s občany (především policisté služby pořádkové, dopravní

a kriminální policie). Integrovaný výcvik zohledňuje požadavky výkonu policejní služby z hlediska aktuálních potřeb a vytváří podmínky pro aplikaci hlavních zásad policejní práce uplatňované v zemích EU do výcviku a posléze i výkonu služby policistů. (8)

4.3 Dílčí závěr

V této kapitole jsem popsal další nedílnou součást vzdělávací soustavy nově nastoupivších policistů po ukončení ZOP. Tato výuka plynule navazuje a jde výuku na školních vzdělávacích PČR . Tyto střediska Policie ČR jsou umístěna v jednotlivých krajích.

Výuka je rozdělena na dvě části . Na část praktickou , která probíhá přímo ve střediscích a praktickou , která je realizována na vybraných útvarech PČR.

V další části této kapitoly popisují všeobecně vzhledem k omezenému rozsahu práce další odbornou přípravu, která je určena k upevnování, rozšiřování a prohlubování teoretických znalostí policistů. Důvodem je ,že u příslušníků PČR jde o systm celoživotního vzdělávání.

5. Požadavky kladené na učitele a žáky SPŠ MV

5.1 Osobnost učitele SPŠ MV

V předchozích kapitolách jsem podal obecný přehled o systému a složení výuky na SPŠ. V této kapitole bych se chtěl věnovat dalšímu důležitému problému, a to je osobnost učitele, požadavky na něj kladené a způsob vedení výuky, neboť je nutné si uvědomit, že na SPŠ jde o výuku dospělých, jelikož žáci kteří, se připravují na profesi policisty, jsou všichni absolventi středních škol. To znamená že jsou to lidé, kterým je více než 18 let a mnozí mají za sebou nejen střední školu, ale i několik zaměstnání. Vzhledem k této skutečnosti je nutné ujednotit výuku s cíleným záměrem na budoucí výkon povolání. Jak je již citováno, dostávají se sem lidé, kteří mají také vytvořený určitý náhled na život.

Odborný učitel na SPŠ musí mít úplné vysokoškolské a pedagogické vzdělání. Praxi ve výkonu služby u Policie ČR a pokud možno praxi v různých vedoucích funkcích. Ne vždy je tento požadavek splněn. Učitelská profese klade náročné požadavky. Od učitele se očekává, že bude žáky:

- ↻ vzdělávat – zprostředkovávat vědomosti, dovednosti, způsoby myšlení a činnosti určitého oboru
- ↻ vychovávat – rozvíjet jejich zájmy a postoje, schopnosti, charakter, a to na podkladu soustavného poznání žáků

Požadavky kladené na učitele:

- ↻ osvojit si příslušný obor a soustavně se v něm zdokonalovat
- ↻ osvojit si a dále prohlubovat pedagogické a psychologické poznatky
- ↻ věnovat řádnou péči pomůckám a didaktické technice
- ↻ realizovat adekvátní komunikaci s posluchači, ostatními učiteli a nadřízenými
- ↻ výuku vést v součinnosti s ostatními učiteli, kteří učí v téže třídě

Žádoucí vlastnosti učitele

1. Pozitivní přístup k posluchačům, spočívající v hledání kladů
2. Přímý kontakt s posluchači
3. Jasnost a stručnost slovních formulací
4. Kladení důrazu na podstatu učiva
5. Smysl pro humor

6. Spravedlnost a objektivnost v hodnocení
7. Schopnost řídit práci skupin i jednotlivců
8. Velká osobní energie
9. Schopnost všestranné koncentrace v práci

Osobní příklad

– model plní v životě důležité funkce:

pomoc při orientaci ve složité skutečnosti,

nabízí řešení problémů a konfliktů, které se týkají osobních vztahů, práce, životních cílů a morálních otázek

Úlohou učitele je nejen předávat informace, znalosti, ale i ovlivňovat postoje žáků tak, aby byly v souladu s vzdělávacími cíli. Verbálními projevy se snažíme nejčastěji ovlivnit kognitivní stránku žákovy osobnosti, používají se různé metody:

- vysvětlování, rozhovor, exkurze. Tyto metody jsou doprovázeny neverbálními projevy, které ovlivňují city a celé prožívání žáků.

Učitel, mající vřelý vztah ke svému předmětu, spolu s informacemi sděluje intenzitu postoje k tomu, co vyučuje.

Neoddělitelnou součástí každého sdělení je i vyjádření postoje k člověku, s nímž hovoříme. Učitel sděluje třídě, jak si jí váží a totéž sděluje každému žákovi, s nímž vchází do kontaktu. U kladných sdělení používáme častěji verbální komunikaci, u negativních sdělení převážně neverbální.

Verbálně pronesená sdělení mohou být někdy i neupřímná. Jsou to některá sdělení, pomocí kterých se snažíme manipulovat s druhými. V mezi osobním styku rozlišujeme devalvací a evalvací druhé osoby.

O evalvací mluvíme tam, kde jde o vyjádření úcty a vážnosti. Devalvace znamená opak, druhé osobě dáváme najevo, že si jí nevážíme, není pro nás významná nebo jí dokonce pohrdáme.

Kromě sdělování postoje k druhé osobě sdělujeme rovněž vlastní sebepojetí. Učitel může sebepojetí, představu žáka o sobě, zlepšit nebo snížit.

Dobré vztahy mezi učitelem a žákem jsou založeny na vzájemném respektu. Žák si váží učitele pro jeho učitelské schopnosti, osobní kvality, znalosti a profesionalitu. Učitel ctí individualitu každého žáka a váží si jeho studijního úsilí. Chvilí trvá, než vztah vznikne. Obvykle je přitom třeba projít dvěma stadii.

V **první fázi** dosáhnete pozice moci na základě své učitelské role.

Učitel, který začíná učit novou třídu, musí trvat na tom, aby byla respektována jeho „formální autorita“. Učitel musí dát najevo, že jeho autorita je legitimní a pro výuku nezbytná.

Druhá fáze vývoje vztahů učitel - žák představuje pozvolný přechod od formální autority k osobní autoritě učitele. Učitel, který s úspěchem vládne formální autoritou a má pedagogické schopnosti, si získá úctu posluchačů.

Učitel s osobní autoritou projevuje opravdový zájem o práci každého žáka, projevuje posluchačům běžnou zdvořilou úctu, nezesměšňuje nikoho a nebaví se na něčí účet, stanoví jasná pravidla, která uplatňuje spravedlivě a důsledně.

Autorita znamená u učitelské profese dobrovolné přijetí učitelovy role ze strany posluchačů i veřejnosti. Tento druh autority můžeme označit jako neformální

- znamená to, že není závislá na úředním postavení učitele, že se žáci dobrovolně podřizují vedení učitele.

Neformální autorita souvisí s oblibou. Ta ale často může být závislá na tom, do jaké míry učitel uspokojuje přání třídy. Postavení učitele ve třídě se nemůže budovat jen na oblibě.

Autorita se vyžaduje od učitele jako základní nezbytný předpoklad, učitel bez autority nic nenaučí.

Autorita učitele není jednou provždy dána, ale neustále se obnovuje nejen s novými posluchači, ale i s věkem učitele, a je proměnlivá.

Posluchači přijímají nebo odmítají učitele po všech jeho stránkách a žádná z nich jim neunikne. Učitel si proto nemůže usnadnit úkol tím, že by se omezil jen na ty role, v nichž může vyniknout (např. být jen odborníkem ve svém vyučovaném oboru) a v ostatních se od posluchačů distancoval.

Chybou by bylo, kdyby učitel ve snaze nadměrně vyniknout sám vystupoval jako nedostižný vzor a snižoval možnosti posluchačů, kdyby je diskvalifikoval jejich nedostatkem zkušeností. (22)

Pedagogický takt

- ☞ učitel dovede správně a včas rozpoznat reakci žáků na situaci, zvláště na své působení
- ☞ dovede správně a včas rozpoznat změny v psychickém stavu a postoji posluchače a dokáže podle toho uzpůsobit své další chování

5. 2 Osobnost dospělého žáka

- ↻ obtížně si osvojuje učivo, které nemá zřetelnou logickou strukturu
- ↻ potíže činí nedostatečně osvojená technika učení
- ↻ při procvičování potřebuje více času
- ↻ na úspěšnost má vliv i zdraví
- ↻ vliv má stupeň aktivity a motivace
- ↻ nízká úroveň vzdělání vede v dospělosti ke stereotypnímu myšlení, naopak lidé s vyšším vzděláním mají pružné myšlení, logické myšlení se po 26.roce věku rozvíjí rovnoměrně bez prudkých vzestupů a poklesů
- ↻ paměť od 26.roku věku začíná převládat krátkodobá, dočasná
- ↻ rozhodující je vlastní úsilí člověka dosahovat poznávacích cílů – určováno významem cílů pro člověka a pravděpodobností dosažení těchto cílů

Věkové zvláštnosti v období mezi 20. a 30. rokem věku

- ↻ rozvoj osobnosti je dovršován a postupně se stabilizuje, osobnost je velice tvárná, vyvrcholení socializace člověka
- ↻ vhodné období pro intenzivní vzdělávání zvláště v oblasti profesionální činnosti a osvojování speciálních kvalifikací
- ↻ společenské role jsou stabilizovány a s tím souvisí růst rozrůzněnosti potřeb

Věkové zvláštnosti v období mezi 30. a 40. rokem věku

- ↻ období vysokých a ustálených výkonů ve všech oblastech životních aktivit člověka
- ↻ člověk je schopen využít již dosažených životních zkušeností
- ↻ vymezují se životní cíle
- ↻ dominuje racionální myšlení, emoce a volní vlastnosti jsou zpravidla ustáleny

Vyučovací metody používané u dospělých žáků

- ↻ liší se od metod používaných u dětí a mládeže
- ↻ závisí na kvalitě dospělého žáka
- ↻ metoda je chápána jako pomoc při sebevzdělání
- ↻ metody jsou založeny na partnerském vztahu učitel – žák
- ↻ musí respektovat a usměrňovat aktivitu žáka
- ↻ účinnost metod zvyšuje jejich spjatost se skutečným životem

Výběr vhodné metody

Důležitým prvkem učitelské profese, na němž závisí její úspěch, je volba vyučovacích prostředků - metody a organizace vyučování. Je to oblast, v níž učitel rozhoduje a za kterou odpovídá sám. Metoda a organizace vyučování jsou především spojeny s představou cíle.

Cíl si učitel vytyčuje vždy, i když ho někdy výslovně neformuluje. Učitelé si cíl vysvětlují nesterjně. Pro některé je cílem “probrat učivo” nebo “seznámit s vyučovacím látkou” a někteří si kladou za cíl “naučit žáky...”.

Významnou úlohu hraje také množství učiva. Pro vyučovací metodu má nadměrné množství učiva několik důsledků : vede k volbě časově nejúspornější metody sdělování učiva, v časové nouzi se vynechávají příklady, konkretizace, dosahuje se redukce na reprodukci učiva a cílem se potom skutečně stává “seznámit s učivem”.

5.3 Motivace a proces výuky dospělých

Častá je domněnka, že podstata vyučování spočívá v předávání učiva žákům a jejich učení je jen hromadění vědomostí, dovedností a návyků. S tím je spojen názor, že úspěch žáka závisí na vnějším tlaku, který škola na žáky vyvíjí, výsledek učení pak hlavně na dovednostech učitele při předávání učiva, na kvalitě učebnic, na didaktické technice. Zapomíná se, že jedním z klíčových předpokladů, jak dosáhnout dobrých výsledků výchovně vzdělávací práce, je správně motivovat.

Učitel by měl téma předkládat takovým způsobem, aby posluchače povzbudil k vyslovování jejich osobních připomínek a projevování zájmů, významných zejména v souvislosti s praktickými činnostmi. Každý pedagog by měl profesně dokázat ovlivnit žákovo jednání.

Motivovat – znamená vyvolat v žákovi zájem, aby se chtěl učit a aby se aktivně účastnil vyučování, ovlivnit jeho aspirační úroveň.

Aspirační úroveň – subjektivní úroveň nároků, které si jedinec sám na sebe klade před hodnocenou činností, směřování k určitým hodnotám, vytyčených v cílech a plánech

Specifika motivování dospělého žáka :

1. žák má ve třídě určité sociální postavení, má své zvyky a svůj způsob trávení volného času

2. žák už má životní zkušenosti a těžko přijme teoretické poznatky bez praktického základu
3. učitel musí vycházet ze schopností žáka
4. žák má vysokou potřebu uznání, ve vztahu k němu využívat celou škálu uznání a pochval
5. proces motivace je ovlivněn vztahem mezi žákem a skupinou žáků, skupina žáků může strhnout ostatní v pozitivním, ale i negativním smyslu

Charakteristickým znakem výukového procesu je cílevědomost. Významným úkolem učitele je vyvolat u účastníků takovou kvalitu motivace, která optimálně přispěje ke splnění stanovených cílů výuky. Učitel nemůže přímo vytvářet motivaci, ale může ovlivňovat podmínky, které u posluchačů mohou vést ke vzniku významných motivů pro plnění výchovně vzdělávacích cílů.

Ve srovnání s motivací mládeže se kvalita motivů u dospělých odlišuje tím, že jejich základem je uspokojování kvalitativně jiných potřeb a mnohdy působí současně i více potřeb. Zájmy dospělého jsou už vyhraněné. Dospělý člověk vstupuje do výchovně vzdělávacího procesu už nějak motivován. Problémy spjaté s motivací se tedy při výuce dospělých netýkají většinou samotné existence motivace, ale její kvality.

Dostatečná silná motivace dospělého ke vzdělávání pozitivně přispívá k plnění všech studijních úkolů. Pomáhá překonávat případné studijní nebo jiné obtíže. Motivace má významný vliv i na proces osvojování poznatků. Silný motiv může působit na okamžité a trvalé zapamatování.

Činitelé pro přípravu na vyučovací jednotku

Při zpracování písemné přípravy musí učitel zvážit následující činitele, jež ovlivňují vyučovací proces, a přitom si odpovědět na tyto otázky:

Cíl vyučovací jednotky

Čeho chci v dané hodině se žáky dosáhnout?

Prostředky a cesty vedoucí k dosažení cíle

Jakých využiji prostředků a jakými cestami chci cíle dosáhnout?

Jaký je obsah učiva

Co vše se musí žáci v hodině naučit?

Co je třeba pokládat za základní učivo a co za rozšiřující učivo?

Kdy a za jakých podmínek budu žáky seznamovat s rozšiřujícím učivem?

Metodika vyučování

Jak budu při výuce postupovat a jaký zvolím způsob sdělování informací a předvádění dovedností?

Jaké při tom použiji učební pomůcky a didaktickou techniku?

Jaký bude metodický postup - co budu ukazovat nejdříve, co později a co až na závěr?

Jak budu udržovat pozornost žáků?

Zvláštní didaktická hlediska

Co ze stanoveného učiva bude nejobtížněji zvládnutelné?

Jak budu žáky aktivizovat při výkladu a jak při praktickém výcviku?

Jak zajistím časovou realizaci osvojování dovedností žáků?

Jak zajistím diferencovaný a individuální přístup k jednotlivým žákům?

Jak stanovím systém úkolů pro učení žáků mimo formální výuku?

Zvláštní didaktická hlediska

Jak jsem stanovil hlediska bezpečné práce, kterou budou žáci konat?

Jaká musím respektovat hygienická hlediska, aby učení probíhalo optimálně?

Výchovné možnosti

Jak výchovně využiji stanoveného učiva v průběhu hodiny?

Organizace vyučovací jednotky

Jaké pracovní podmínky pro žáky je nutno zabezpečit v teoretické a praktické části výuky?

Jaké budu potřebovat prostředky, pomůcky a další materiál?

Jaké úkoly budou žáci plnit během praktického výcviku?

Jaké pomůcky budou žáci potřebovat při praktickém výcviku?

Časový průběh vyučovací jednotky

Kolik času bude třeba věnovat jednotlivým fázím vyučovací jednotky?

Jak tyto fáze rozvrhnu?

Jak a kdy určím přestávky v učení?

Z hlubší analýzy věcné přípravy na pedagogickou činnost vyplývá, že každý učitel by měl věnovat pozornost těmto hlavním problémovým okruhům:

- ☞ zabývat se důkladně **problematikou cíle** výuky a operací, které v ní budou realizovány,
- ☞ zabývat se důkladně **obsahem** příslušné hodiny a vyčlenit si nosné (hlavní) pojmy, vztahy, problémy, myšlenky, operace, kterým má být především věnována pozornost,
- ☞ zabývat se **metodickým rozpracováním obsahu** daného učiva tak, aby byly vzaty v úvahu hlediska předběžných poznatků, postojů a aktivity žáků, tzn. připravit si různé druhy příkladů, otázek, úkolů a problémů tak, aby po celou vyučovací jednotku byli žáci aktivizováni, a promyslet organizaci celého vzdělávacího procesu v závislosti na možnostech využití studijního materiálu, technických prostředků atd.,
- ☞ zabývat se **vzájemnou součinností mezi učitelem a žáky** tak, aby žák mohl být objektem a zároveň i subjektem vzdělávacího procesu; aktivita účastníků kursů musí být plně využívána i rozvíjena,
- ☞ zabývat se **strukturou** daného učiva a v závislosti na zvoleném typu vyučovací jednotky plánovat obsah a rozsah jednotlivých částí a spojitosti těchto částí; nezapomínat při tom na to, že každá vyučovací jednotka musí být realizována vždy jako nedílná součást celého tematického celku (předmětu),

- ↻ brát v úvahu **stabilní pracovní podmínky**, kterými jsou zejména: vymezený čas, určený prostor a materiální zabezpečení činnosti učitele a žáků,
- ↻ zabývat se **problematikou pedagogické techniky** projevu učitele v připravované hodině; plně respektovat požadavek srozumitelnosti, kultivovanosti a správného členění souvislého mluveného projevu /členit větu na větné úseky, uplatňovat správně větný přízvuk, brát v úvahu význam intonace a tempa projevu/, funkčně spojovat mluvený (verbální) projev s projevem nonverbálním /gestikulace, mimika, pohyb celého těla, pohyb rukou, nohou, řeči očí atd./,
- ↻ zamyslet se nad možnostmi **zjišťování výsledku** (zpětné vazby) vzdělávací činnosti realizované v dané hodině tak, aby objektivní zjišťování nebylo jen sebereflexí práce učitele, ale i reflexí práce každého žáka.

Příprava učitele využívá a zahrnuje

Pro zpracování písemné přípravy na vyučování můžeme **využít určitého postupu - algoritmu**, který je rozdělen do jednotlivých kroků.

V písemné přípravě učitel zaznamenává pro vlastní potřebu důležité body charakterizující celý průběh vyučovací jednotky, konkretizuje a formuluje všechny činnosti. Součástí přípravy je základní časové a organizační rozvržení vyučovací jednotky.

Jedná se zejména o:

Vytýčení a formulaci vyučovacích cílů /vzdělávací cíle/

Stanovení vzdělávacích cílů vychází ze vstupní úrovně žáků a znamená vytváření odpovídajících vědomostí, dovedností a návyků žáků. Dále se vychází z tématu vyučovací jednotky. Zahrnuje činnosti, které se mají naučit, zopakovat, procvičit nebo zdokonalit.

Promyšlené neformální začlenění výchovných cílů do vyučovací jednotky

Výchovné cíle učitel žákům ve většině případů přímo nesděljuje. Organicky vyplynou v průběhu výuky a odrážejí:

- ↻ rozvoj pozitivního vztahu žáků k práci své i ostatních,
- ↻ rozvoj morálně charakterových vlastností,
- ↻ přesnost, svědomitost, vytrvalost, kritický a sebekritický přístup k výsledkům své práce i práce druhých,
- ↻ zájem o profesi (vyučovaný obor),
- ↻ vztah žáků ke svěřenému materiálu, nástrojům a dalším pomůckám,
- ↻ chápání významu spolupráce a kooperace pracovní součinnosti učitele a žáka
- ↻ formování a rozvoj správných postojů,
- ↻ dodržování zásad bezpečnosti a hygieny práce apod.

Výběr a konkretizace učiva

Na základě vyučovacích cílů učitel rozpracuje formu seznámení žáků s novými pojmy, promyslí vztahy, souvislosti, návaznosti učiva nového na učivo již probrané s využitím dosavadních zkušeností žáků.

Učitel provádí didaktickou analýzu učiva, na jejímž základě projektuje konkrétní činnosti žáků, které vedou k osvojení poznatků a dovedností. Didaktickou analýzu učiva lze provádět v následujících fázích.

I. fáze

Tkví v tom, že si uvědomíme didaktickou hodnotu daného učiva, ujasníme si jeho možný podíl na dosažení obecných cílů vyučování a učení. Učební cíl je třeba definovat soupisem všech činností, které by žák měl na konci hodiny ovládat, co by měl umět, za jakých podmínek a do jaké míry.

II. fáze

V této fázi řešíme otázku výběru učiva a jeho uspořádání, zabýváme se tedy kategorií obsahu. Klademe si následující otázky:

- Které základní problémy tvoří obsah celku?
- Které základní jevy a principy můžeme na obsahu daného celku vysvětlit?
- Na který předcházející celek navazuje a na kterém následujícím celku bude ještě možná pojmy či principy prohloubit?
- Která fakta (jevy) jsou nezbytně nutná, aby na jejich základě bylo možno vysvětlit problémy daného tématu?
- Které operace a dovednosti si mají žáci osvojit?

V této souvislosti je nezbytné provést logicky zdůvodněné rozčlenění učiva na jednotlivé sekvence a kroky.

III. fáze

V této fázi didaktické analýzy řešíme otázky týkající se volby metod výuky, vyučovacích forem, materiálních didaktických prostředků a pomůcek. Tato volba by měla být adekvátní cílům a obsahu učiva.

IV. fáze

Úkolem této fáze didaktické analýzy je vyřešit otázku, jak v účastnících vyvolat žádoucí stupeň psychického napětí, které je stimulem pro aktivní účast ve výuce. Řešíme zde otázky motivace žáků. Vycházíme z analýzy vědomostí žáků, z rozboru jejich intelektuálních schopností a dovedností i z jejich životní zkušenosti.

V. fáze

V této fázi didaktické analýzy se řeší problém formulace otázek a úkolů, jejichž

splnění usnadní žákům osvojení poznatků, které pomohou rozvíjet jejich schopnosti a dovednosti a které zajistí, aby vědomosti žáků měly aktivní povahu, aby byly užitečné. Operační struktura daných úloh by měla odpovídat stanovenému cíli a danému obsahu.

Volba organizačních forem vyučování zahrnuje :

- ↻ typ vyučovací jednotky /opakovací, procvičovací, samostatná práce.../,
- ↻ formy vyučování /skupinové, hromadné, individuální, kombinované/,
- ↻ způsoby /frontální, skupinový, samostatný.../.

Volba vhodných vyučovacích metod

Výběr se provede podle charakteru daného tématu a typu vyučovací jednotky.

Promyšlení způsobů motivace a aktualizace učiva

Provádí se vždy na začátku vyučovací jednotky a podle potřeby i v jejím průběhu.

Stanovení struktury vyučovací jednotky

Znamená rozpracování konkrétní vyučovací jednotky do organického celku z hlediska obsahu a časového fondu pro jednotlivé části vyučovací jednotky.

Obecně lze říci, že vyučovací jednotka obsahuje:

- ↻ organizační část - příchod do učebny, presence účastníků, kontrola připravenosti účastníků na výuku.

Na tuto část lze v průměru věnovat čas do 1/8 celkového časového fondu vyučovací jednotky.

- ↻ nové učivo - stanovení vzdělávacích cílů, motivace a stimulace účastníků, zopakování již probraného učiva v návaznosti na učivo nové, seznámení s novým učivem.

Na tuto část v průměru věnovat 1/4 celkového časového fondu vyučovací jednotky.

- ↻ vlastní práce účastníků - za průběžné kontroly, oprav činností účastníků, hodnocení a poradenské činnosti lektora účastníci provádějí samostatnou činnost.

Na tuto část v průměru věnovat 1/2 celkového časového fondu vyučovací jednotky.

- ↻ závěrečná část - zahrnuje hodnocení výsledků práce účastníků *lev.* lektora!

Na tuto část v průměru věnovat 1/8 celkového časového fondu vyučovací jednotky.

Do teoretické přípravy lektora je potřeba, podle charakteru vyučovací jednotky a kromě již výše uvedeného, ještě zahrnout:

- ↻ vypracovaný systém otázek pro část opakování již probraného učiva,
- ↻ rozpracování diferencovaného přístupu účastníků v průběhu výuky, stanovení si formy zjišťování výsledků účastníků,
- ↻ vypracování systému úkolů k procvičování a upevňování nového učiva.

Další složku přípravy učitele tvoří **příprava materiální**, která zahrnuje zejména:

- přípravu studijních materiálů a dalších pomůcek pro každého žáka k zajištění výuky a samostatné práce,
- výběr a kontrolu /kvalita, funkčnost/ vyučovacích prostředků a pomůcek pro zajištění výuky daného tématu,
- přípravu /případné seznámení *sel* didaktické techniky a médií /fólie pro zpětný projektor, videokazety, diskety.../, kterých bude ve výuce využito,
- přípravu případných nákrešů na tabuli, vlastních zhotovených médií a dalších potřebných náležitostí. (23)

5.4 Srovnání vzdělávacího systému v ČR se systémy v zemích EU

Příprava policistů pro výkon povolání prošla v jednotlivých zemích osobitým vývojem. Z počátku často převzatý a do podmínek policie modifikovaný vojenský výcvik našel s postupem času ve vyspělých zemích podobu relativně uceleného systému vzdělávání, které připraví policisty na výkon všech zastávaných funkcí. Skutečností je, že přes prosazující se tendence, si každá země zachovala své zvláštnosti i ve vzdělávání policistů. Co však většinu vyspělých zemí spojuje, je velký důraz na hospodárnost vynaložených prostředků na vzdělávání a další spolupráce v utváření nové společnosti, která není omezena hranicemi světa a dělení na jednotlivé mocnosti.

Vzdělávací systém v ČR po probíhajících změnách je již srovnatelný se systémem ve vyspělých zemích EU, kde je vzdělávání a výcviku věnována velká pozornost. Vzdělávání a výcvik policistů je založen na základních hodnotách pluralitní demokracie, právního státu a ochrany lidských práv. Je koncipován tak, aby odpovídal cílům, jež policie sleduje a potřebám společnosti v určité době.

V našem systému vzdělávání policistů jsou již základní stavební kameny vytvořeny, avšak není ještě optimálně nastaven jako ucelený a komplexní systém vzdělávání a výcvik policistů, který je běžný ve vyspělých státech.

Není dosud koncipován kariérní řád, který by umožňoval plánování kariéry a výběr pracovníků pro postup do vyšších funkcí a na vedoucí místa, nejsou jednoznačně stanoveny kvalifikační požadavky pro výkon konkrétních funkcí, pouze je stanoven stupeň vzdělání a neexistuje dostatečný motivační systém, který by vycházel ze vzájemné vazby mezi hodnocením, péčí o personální růst a odměňováním. Toto vše je odvozeno od absence nově pojaté právní úpravy služebního poměru příslušníků v bezpečnostních sborech.

5.5 Dílčí závěr

V této kapitole jsem popsal osobnost odborného učitele a nároky na něj kladené jak z hlediska obsahu výuky, neboť výuka na SPŠ probíhá v několika rozdílných modulech pro různé stupně vzdělaných žáků od středoškoláků po vysokoškoláky s různou dobou praxe u Policie ČR. Dále pak z hlediska pedagogického, neboť jde o výuku žáků ve smyslu celoživotního vzdělávání.

Závěr

V mé bakalářské práci, kterou předkládám, jsem se pokusil popsat alespoň částečný pohled situace ve vzdělávání policistů u nás. Je zřejmě patrné, že několik málo kapitol nemůže plně obsáhnout problematiku vzdělávání policistů. Stejně jako vzdělávání dospělých, což je poměrně nový a v současnosti moderní pojem, i když některé začátky můžeme vystopovat již v období let „dvacátých“ minulého století.

Chtěl bych zdůraznit, že je nutno brát v úvahu značnou nedostupnost k některým podkladům, neboť většina materiálů v oblasti resortu ministerstva vnitra je určena pouze pro interní potřebu a proto podléhá různému stupni utajení. Značný nedostatek podkladů je patrný hlavně pro období po roce 1948 až do začátku let devadesátých.

Cílem této koncepce je realizovat celoživotní vzdělávání, které poskytne profesní připravenost (vědomostní a dovednosti a ty pak v průběhu služby dále rozvíjet) v návaznosti na nové pojetí policejní práce. To se vyznačuje chápáním policejní práce jako služby občanovi, jejíž prioritou je uspokojování občanských potřeb. Občan, který se rozhodne stát příslušníkem policie ČR si musí uvědomit, že nejde o povolání ale o poslání,

Společnost od policisty očekává vysoký etický kodex policisty a kromě zmíněné profesionality také kvalifikovanost a motivovanost.

Prakticky v každé kapitole se nějakým způsobem opakuje myšlenka vzdělávání dospělých a poukazuje se na nezbytnost dalšího celoživotního vzdělávání. Cílem by pak mělo být vytvoření uceleného systému resortního vzdělávání s vyváženými vztahy k civilnímu školství. Systému flexibilního k vývoji společnosti, k podmínkám vedení resortu a k potřebám policejní praxe. V případě vzdělávání policistů tato skutečnost platí o to víc. Nejedná se jen o vytvoření jakési prestižní výuky policistů, ale o vhodnou aplikaci naučeného profesionálního jednání. To se projevuje při komunikaci s veřejností odpovídajícím chováním a ne mocenským povyšováním, jak známe z let minulých. Doufám, že vynaložené úsilí všech osob podílejících se na vzdělávání přispěje ke zvyšování prestiže policie. Tomu to modelu se značně přibližuje koncepce výuky, která byla zahájena k 1.9.2005.

RESUMÉ

Bakalářská práce nás seznamuje se vzděláváním policistů od roku 1918 až po současnost. Nejedná se pouze o vzdělávání policistů, ale i ostatních bezpečnostních složek, které působily na našem území. Úplný výčet a členění organizace těchto bezpečnostních složek nebyl učiněn z důvodu obsáhlosti a jejich strukturální složitosti .

Úvodní část pojednává o genezi vzdělávání bezpečnostních složek od vzniku Československé republiky roku 1918 do 30. 9. 1938 (období též označováno jako I. republika). Je tu zahrnuto období Protektorátu Čechy a Morava, i Slovenského státu do konce Druhé světové války (8. 5. 1945). Doba od roku 1945 do roku 1989. Třetí část se vztahuje dobu od roku 1989 resp. 1990 až po současnost. Následuje část věnovaná .

Vlastní skladbě výuky do 1.9.2005. Dále je provedený nástin nového způsobu výuky po 1,9.2005. V závěru své práce uvádím nároky a požadavky na osobu učitele a jeho přípravu na výuku.

Anotace

Ve své bakalářské práci, která se zabývá vzděláváním policistů se snažím vystihnout historii vzdělávání bezpečnostních složek. V jednotlivých kapitolách se pokouším zachytit specifika uvedené doby a vlivy, které vzdělání určovaly.

Cílem bakalářské práce je poukázat na fakt, že vzdělávání bezpečnostních sborů má v našich zemích letitou tradici, a nejedná se pouze o fenomén dnešní doby.

Annotation

In my own bachelor's work, which engage in education of policemen. I endeavour catch history of education's safety organs. I endeavour find in singles chapters ecularities mentioned season and influence, which dertmined education.

Objective bachelor's work is refer to fact that education of safety boards has tradition of many year's standing in our counry and it isn't only prodigy of today's time.

Klíčová slova

Vzdělávání dospělých, vzdělání, výcvik, školení, odborná příprava, odborná praxe, další vzdělávání, celoživotní vzdělávání, výchova, studium, kombinovaná forma, bakalářský studijní program.

Keywords

Education of adult, education, exercise (practise), skill, special preparation, special practise, adult next education, lifelong education, upbringing, study, elaboráte form, bachelor's study branch.

Seznam použité literatury

1. Zákon č. 140/1961 Sb. ve znění pozdějších novel a doplňků, trestní zákon
2. Zákon č. 141/1961 Sb. ve znění pozdějších novel a doplňků, trestní řádu
3. Zákon ČNR č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů .
4. Zákon ČNR č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.
6. Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.
7. Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
8. Čírtková, L. 1998. Koncepce policejní a soudní psychologie na PA ČR. 1.vyd. Praha: Bezpečnostní teorie a praxe, Policejní akademie ČR, 1998. ISBN 80-85981-85-8.
9. Čírtková, L. 2000. Policejní psychologie. 3. vyd. Praha: Portál, 2000. ISBN 80-7178-475-3.
10. Čírtková, L. 1994. Základy psychologie pro policisty. Praha: PA ČR, 1994. ISBN 80-7281-547-3.
11. Frejka, Stein, Kučera Sborník modelových situací pro pořádkovou službu Praha: SPŠ MV, 2000
12. Macek P., Uhlíř L., Dějiny policie a četnictva I. , II. Praha: Vydavatelství Police History 2000, 36 s. ISBN 80-90267
13. Macek P., Uhlíř L., Dějiny policie a četnictva III. Praha: Vydavatelství Police ISBN 80-90267
14. Mruček, J. Pořádková služba 1. díl, Holešov, MV ČR Odbor vzdělávání správy policejního školství, 2004
15. Pešek, J. 1992. Z dějin policejního školství. Praha: časopis Policista, 1992.
16. Řehoř .A Metodické pokyny pro vypracování bakalářské práce IMS Brno 2006
17. Sedláček, D. 1938. Armáda a národ. Praha: Nakladatelství L.Mazáč, 1938.
18. Šeracký, F. 1936. Psychotechnické zkoušky pro službu bezpečnostní. Praha: Bezpečnostní služba, č.8, ročník VI., 1936. s.225-229
19. Tobolka, Z. 1937. Politické dějiny česko-slovenského národa od r.1848 do dnešní doby. Praha, 1937.
20. Tobolka, Z. Politické dějiny československého národa od r. 1848 do dnešní doby. Praha 1937, 15 s.
21. Vacková, L. Přednáška k problematice vzdělávání dospělých PA ČR 2005
22. Vacková, L. Příprava učitele na vyučování odborný text Střední policejní školy SPŠ MV v Praze 2005
23. Učební osnovy (pro základní odbornou přípravu policistů s úplným středním vzděláním se zaměřením na výkon funkcí přímé bezpečnostní povahy PČR) Praha 2001, 53-61 s.

Přílohy

Příloha 1

Příprava učitele na přednášku v délce 90 minut

Rozsah 6 stran

Příloha 2

Rozpis učiva Předmětu právo na 208 vyučovacíh hodin

Rozsah 19 stran

Střední policejní škola v Praze
Předmětové oddělení pořádkové služby

Písemná příprava

Hodina:	1
Téma:	Postavení Policie ČR v systému státní správy <ul style="list-style-type: none"> vztah k MV, obcím, městské policii, HZS
Cíl:	Vědomosti <ul style="list-style-type: none"> Pochopení významu zřízení PČR a jejího zařazení v systému státní správy
Struktura vyučovací jednotky	<ul style="list-style-type: none"> Úvod – motivace, seznámení s tématem Pojem státní správa Pojem veřejná správa Policie ČR jako součást státní správy
Použité metody	Expoziční – výkladové
Citované právní předpisy	<ul style="list-style-type: none"> z.č. 283/1991 Sb., (poslední zapracovaná novelizace 288/2005 Sb.) z.č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů SS (kompetenční zákon)
Zpracovala	
Aktualizace	26.8.2005

Státní správa je základní a nejrozsáhlejší subsystém veřejné správy. To ale neznamená, že by státní správa měla v systému veřejné správy nějaké výsadní postavení.

Státní správa je součástí moci výkonné.

Veřejná správa je správa vykonávaná ve veřejném zájmu. (Správa = záměrná činnost v pevně organizovaném celku k udržení, obnovení žádoucího stavu.)

Veřejná správa:

- činnost vykonávaná ve veřejném zájmu
- činnost podzákonná
- má autoritativní (mocenskou) povahu
- výkonný charakter (součást moci výkonné)
- nositelé veřejné správy vystupují jako specifické výsosti

Veřejná správa:

- státní správa
- centrální (ústřední orgány SS – ministerstva)
- místní (na úrovni územně správních celků)
- samospráva
- územní (stát, vyšší územně správní celky, obce)
- zájmová (profesní komory, asociace)

ČR (orgány - včetně PČR) je povinna chránit a respektovat základní lidská a občanská práva a svobody minimálně v mezích LZPS. Lidská práva musí být při střetu se státní mocí zásadně upřednostňována – státní orgány (policie) mohou zasahovat pouze při zjevném a bezprostředním nebezpečí - ze své úřední povinnosti (ex officio).

Policejní zásahy musí vycházet z LZPS, která vymezuje možnost zásahů státu do občanské sféry. Povinnosti, oprávnění a prostředky policistů jsou pak sekundárně konkretizovány v příslušných zákonech. (Ústavní záruka toho, že každý zásah státních orgánů do osobních práv je přípustný pouze na základě a v mezích zákona.)

Bezpečnostní činnost nesmí omezovat politickou svobodu občana, ani zasahovat do politického systému (Hlava II, odd. 2 LZPS).

Policie ČR

- je tzv. další součástí SS (spolu s Armádou ČR, Vojenskou policií, Vězeňskou službou ČR, celní a finanční stráží, Hasičským záchranným sborem ČR a zpravodajskými službami)
- zřízena v roce 1991 z. č. 283/1991 Sb. (účinnost od 15.7.1991) jako ozbrojený bezpečnostní sbor – tím zařazena do systému VS (plní úkoly ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti)

- činností PČR jako ozbrojeného bezpečnostního sboru je plnění obecných či speciálních úkolů bezpečnostního charakteru; vychází přitom z bezpečnostní politiky státu předkládané Ministerstvem vnitra ČR a schvalované vládou
- základem činnosti je:
  - ochrana celospolečenských zájmů a hodnot
  - ochrana FO, PO
  - ochrana majetku
- svoji činnost vykonává v celostátním měřítku (tzv. teritoriální působnost celostátní) + i v zahraničí na základě mezinárodních smluv, jimiž je ČR vázána a které jsou nadřazeny předpisům národním
- funkčně se člení na služby (viz § 3 odst. 3 z. č. 283/1991 Sb.)
- organizačně se člení na PP ČR a na útvary s územní působností (celorepubliková, územně vymezená)
- jako celek je podřízena Ministerstvu vnitra ČR

Z. ČNR č. 2/19669 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy ČSR (§12)

1. *MV je ústředním orgánem SS pro:*

- *ochranu veřejného pořádku a bezpečnosti*
  - *zajišťování bezpečnosti a plynulosti silničního provozu*
  - *ochranu státního a hospodářského tajemství*
  - *vnitřní věci (územní členění republiky, státní symboly, věci matriční, státního občanství, občanských průkazů a cestovních dokladů, evidence obyvatelstva a pobytu cizinců, společného a shromažďovacího práva)*
  - *archivnictví*
  - *požární ochranu*
  - *civilní obranu*
  - *vnitřní správu národních výborů*
2. *Ministerstvu vnitra je podřízen ozbrojený bezpečnostní sbor republiky.*
3. *MV je dále ústředním orgánem SS pro místní hospodářství, jakož i pro hospodaření s byty a nebytovými prostory.*

V rámci principu dělby moci (v podmínkách vzájemné kontroly a garancí mezi mocemi) je činnost policie a všech bezpečnostních orgánů kontrolována parlamentem (subsidiárně i vládou) a dalšími demokratickými mechanismy. Zvláště zásadní jsou individuální soudní garance (tzn. Nezávislémi soudy, ústavním soudem a nezávislémi správními soudy).

3 okruhy kontroly:

- globální (obecná) kontrola činnosti bezpečnostních složek a MV parlamentem (subsidiárně vládou) a dalšími demokratickými mechanismy (masmédia, veřejné mínění, petiční právo, ...)

- ↻ individuální soudní garancie
- ↻ interní kontrolní mechanismy

Ministr vnitra, policejní prezident a vyšší ředitelé policie disponují vnitřními kontrolními mechanismy v rámci inspekční (interně kontrolní) činnosti.

Není v silách PČR, aby úkoly ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti plnila sama bez přispění a pomoci jiných složek, orgánů, institucí nebo občanů. Velmi často musí PČR při plnění svých úkolů využívat sil nebo prostředků HZS nebo obecní/městské policie.

HZS (hasičský záchranný sbor)

- součást MV ČR
- základní poslání:
  - ↻ ochrana života, zdraví a majetku před požáry
  - ↻ poskytování účinné pomoci při živelných pohromách a jiných mimořádných událostech

Ve kterých případech se setkává PČR s HZS:

místa požáru, místa DN, spolupráce v rámci IZS (bude probíráno v TC 9, násilné otevření obydlí, ...)

Obecní policie

Obecní úřad (zastupitelstvo obce) má právo v rámci své samostatné působnosti zřídit obecní policii, kterou řídí starosta, člen zastupitelstva obce nebo určený strážník.

Úkoly plní pracovníci obecní policie – strážníci.

Úkoly:

- ↻ dohled nad dodržováním právních předpisů o ochraně VP
- ↻ přispívání k ochraně bezpečnosti osob a majetku
- ↻ dohled na dodržování pravidel občanského soužití
- ↻ odhalování přestupků
- ↻ ve vymezeném rozsahu blokové řízení o přestupcích
- ↻ upozorňování na zjištěné nedostatky, opatření k jejich odstranění

PČR plní úkoly svěřené OP (místní bezpečnost) jen subsidiárně (podpůrně), nestačí-li síly a prostředky OP nebo OP nekoná a konat má (např. zajišťování velkých veřejných shromáždění občanů, sportovních, kulturních akcí apod.)

Otázky pro účastníky kurzu:

1. Co to je Policie ČR (definice)?
2. Jaké úkoly plní PČR?
3. Jakým způsobem jsou omezeny zásahy policie?
4. Jaká je teritoriální působnost PČR?

Otázky, které jsou součástí zkoušky I. bloku (pouze pro vyučující):

PČR je ozbrojeným bezpečnostním sborem, který působí:

1. výlučně na státním území ČR, nestanoví-li zákon nebo mezinárodní smlouva jinak
2. výlučně na státním území ČR
3. výlučně na území, které určí ministr vnitra ČR
4. výlučně na území, které určí policejní prezident ČR

Subjekty veřejné správy jsou:

1. stát a jiné veřejnoprávní korporace, mohou jím být i veřejné ústavy a veřejné podniky, případně další fyzické a právnické osoby soukromého práva, jestliže je jim přiznáno postavení subjektu veřejné správy
2. cizinci pobývající na území ČR jako turisté
3. podnikatelé plnící výrobní úkoly vyplývající z přidělených státních zakázek
4. kdokoliv, podmínkou je pouze státní občanství ČR nebo u cizinců jejich legální pobyt na území ČR

Policie ČR smí zasahovat do práv a svobod občanů:

1. pouze ze zákonných důvodů
2. pouze ze zákonných důvodů, bez zákonného důvodu, pokud to podle názoru policistů vyžaduje bezpečnostní situace
3. pouze ze zákonných důvodů, bez zákonného důvodu, pokud to podle veřejného mínění vyžaduje bezpečnostní situace
4. pouze ze zákonných důvodů, bez zákonného důvodu pouze na základě rozkazu ministra vnitra ČR

Střední policejní škola MV v Praze	ROZPIS UČIVA <i>pro základní odbornou přípravu policistů služby pořádkové, dopravní a železniční policie</i>	Školní rok: 2005/2006
Předmětové oddělení: PRÁVA		Typ studia: denní
Zpracovala:		Označení: “
Schválil:		

(Rozpracovaná učební osnova k rámcovému vzdělávacímu programu MV ČR ze dne 2. 5. pod č. j. VO 242-15/2005 a SPŠA – 401/Sk – OZV – 2005)

Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
I.	Postavení policie v demokratickém státě a její organizace	36
1.	Orientace v právním systému ČR	4
1 - 2	1.1.1. <u>Právo, právní norma, normativní právní akty</u> <ul style="list-style-type: none"> • Pojem, funkce a znaky práva. • Právní a neprávní systém, členění právního systému, právní řád. • Právní norma, pojem, struktura, působnost. • Právní předpisy (NPA), jejich podstata, subjekty a podmínky jejich vydávání, právní síla NPA – zákonné a podzákonné, platnost a účinnost NPA. n o Sbírce zákonů, Sbírka mezinárodních smluv.	2
3 - 4	1.1.2. <u>Právní vztahy, právní skutečnosti, právní odpovědnost, delikt</u> <ul style="list-style-type: none"> • Právní vztah a jeho prvky, právní skutečnosti, pojem, dělení. • Právní odpovědnost, pojem, podmínky, odpovědnost objektivní a subjektivní. • Delikt, pojem, specifické znaky deliktu, klasifikace deliktů. 	2

	y veřejnoprávních deliktů, jejich právní následky.	
--	--	--

Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
2.	Ústava ČR, Listina základních práv a svobod	8
5 - 6	1.2.1. Ústava ČR, zákonodárná moc, výkonná moc - prezident <ul style="list-style-type: none"> • Ústava ČR – pojem, význam, struktura, ústavní principy. • Zákonodárná moc – postavení, ustavení, struktura a pravomoc Parlamentu, zákonodárny proces – inf. úřad vlády, úřad poslanců a senátorů. • Výkonná moc a její subjekty, právní akty vlády. • Postavení, ustavení, pravomoc a imunita prezidenta ČR. Amnestie a milost prezidenta republiky. 	2
7 – 8	1.2.2. <u>Výkonná moc – vláda ČR, soudní moc, ochrana lidských práv a svobod</u> <ul style="list-style-type: none"> • Vláda ČR – postavení, ustavení, složení a pravomoc vlády. • Soudní moc – soustava soudů, postavení a úkoly soudů obecných, jejich judikáty, postavení, pravomoc a nálezy Ústavního soudu ČR. • Imunita soudců Ústavního soudu ČR a soudců obecných soudů. • Listina základních práv a svobod – význam, právní síla, struktura • Rozbor jednotlivých lidských práv a svobod z pohledu policejní činnosti. • Vybrané mezinárodní úmluvy závazné pro ČR (o právech dítěte, o rovném postavení žen, evropská úmluva o lidských právech aj.) – informativně. • Úřad veřejného ochránce práv – informativně. 	2
9 – 10	1.2.3. <u>Postavení Policie ČR ve společnosti, organizace veřejné správy, zajištění bezpečnosti ČR</u> <ul style="list-style-type: none"> • Pojem veřejné správy, její členění, stručná charakteristika. • Subjekty a vykonavatelé veřejné správy, jejich charakteristika. • Policie ČR – veřejná služba – charakteristika a význam, inf. • Úřad veřejného ochránce práv – veřejná služba – pojem, subjekty, předpoklady, inf. • Právní úprava zajištění bezpečnosti ČR, subjekty zajišťující bezpečnost. 	2
11 – 12	1.2.4 Opakování	2
Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka

3.	Proces evropské integrace, postavení ČR v EU	2
13 – 14	<u>Evropská integrace</u> <ul style="list-style-type: none"> • Pojmy integrace, evropská integrace, evropské právo, právo komunitární a unijní. • Vývoj integrace v Evropě, vznik Evropské unie, rozšíření EU, vstup ČR. • Základy Evropské unie – tři pilíře, čtyři základní svobody. základní orgány EU, jejich charakteristika. 	2
4.	Předmět právní úpravy schengenské spolupráce – I.	8
15 – 16	1.4.1. Schengenské dohody <ul style="list-style-type: none"> • Vznik a vývoj schengenského systému, schengenské acqui. • Obsah Schengenské dohody a schengenské prováděcí úmluvy v době vzniku. • Základní pojmy Schengenské prováděcí úmluvy, její cíl. • Schengenský akční plán ČR, kompenzační opatření – výčet. 	2
17 – 18	1.4.2. Spolupráce v oblasti justice a vnitřních věcí (III. pilíř) <ul style="list-style-type: none"> • Existence justiční spolupráce, právní základ spolupráce – inf. • Formy policejní spolupráce, spolupráce s jinými orgány. • Evropský zatýkáací rozkaz. • Europol. Vznik, cíle, úkoly, styční důstojníci, národní jednotky. • Vzdělávací aktivity – oblast policejní a soudní spolupráce, Evropská policejní akademie (CEPOL) – inf. 	2
19 – 20	1.4.3. Schengenský informační systém <ul style="list-style-type: none"> • Charakteristika a předmět úpravy SIS. • SIS – systém, složky a jejich charakteristika. • Účel nadnárodní jednotky SIS (CSIS) a národní jednotky SIS (NSIS). <ul style="list-style-type: none"> • Obsah údajů v SIS, důvody (typy) záznamů do SIS a jejich charakteristika. • Ochrana osobních údajů. • Systém SIRENE, kancelář SIRENE. • Vízová politika, jednotné schengenské vízum, kanceláře VISION. 	2
Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
21 – 22	1.4.4. Opakování	2
5.	Služební poměr.	14
23 – 24	1.5.1. Vznik a změny služebního poměru <ul style="list-style-type: none"> • Obecně o sl. poměru, rozdíl mezi sl. a pracovním poměrem. • Podmínky přijetí do sl. poměru. • Vznik sl. poměru, obsah rozhodnutí. štení výkonu služby. 	2

25 – 26	<p>1.5.2. Skončení služebního poměru</p> <ul style="list-style-type: none"> • Způsoby skončení služebního poměru a jejich charakteristika. • Právní úkony spojené s ukončením služebního poměru ve zkušební době. • Právní úkony spojené s ukončením služebního poměru a propuštěním. • Právní úkony spojené s ukončením služebního poměru a hodnosti a uplynutí sjednané doby. • Právní úkony spojené s ukončením služebního poměru policisty. 	2
27 – 28	<p>1.5.3. Služební kázeň, služební hodnocení</p> <ul style="list-style-type: none"> • Obecně o sl. kázni, vč. jejího pojmového vymezení. • Základní povinnosti policisty a jeho nadřízeného. • Kázeňská pravomoc. • Kázeňský přestupek. • Kázeňské odměny. • Kázeňské tresty – druhy, podmínky uložení (lhůty), zahlazení. • Služební hodnocení. 	2
29 – 30	<p>1.5.4. Doba služby, doba odpočinku, služební volno</p> <ul style="list-style-type: none"> • Základní doba služby v týdnu, služba nad základní dobu. • Rozvržení základní doby služby v týdnu. • Nepřetržitý odpočinek mezi dvěma službami a v týdnu. • Přestávky ve službě. • Dovolená, vznik nároku, délka, nástup, čerpání, přerušení, služební volno. 	2

Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
31 – 32	<p>1.5.5. Náležitosti policistů, náhrady služebních výdajů, BOZ</p> <ul style="list-style-type: none"> • Výstrojní náležitosti. • Náhrady výdajů poskytovaných v souvislosti s výkonem služby. • Jednorázová peněžní výpomoc. • Bezpečnost a ochrana zdraví při výkonu služby, povinnosti sl. funkcionáře, povinnosti policisty, státní odborný dozor. o policisty. 	2
33 – 34	<p>1.5.6. Náhrada škody</p> <ul style="list-style-type: none"> • Obecný výklad, předpoklady vzniku odpovědnosti za škodu. • Odpovědnost policisty za škodu – obecná, zvláštní druhy, 	2

	<p>rozsah náhrady škody.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Odpovědnost policie za škodu – obecná, zvláštní druhy, způsob a rozsah náhrady škody. 	
35 – 36	Opakování	2
II.	Právní základy činnosti Policie ČR	64
1.	Právo hmotné – obecná část	20
37 – 38	<p>2.1.1. Úvodní výklad</p> <ul style="list-style-type: none"> • Trestní právo v systému veřejného práva, pojem, předmět a dělení trestního práva. • Vztah tr. práva k jiným právním odvětvím a vědám. • Druhy veřejnoprávních deliktů, pr. následky – opak. • Prameny tr. práva <p>Struktura a působnost tr. zákona</p>	2
39 – 40	<p>2.1.2. Trestný čin</p> <ul style="list-style-type: none"> • Trestněprávní odpovědnost • Pojem a znaky tr. činu • Skutková podstata tr. činu: <ul style="list-style-type: none"> • význam SPTČ pro právní kvalifikaci deliktu • pojem a znaky SPTČ <p>Právní SPTČ dle závažnosti trestných činů (příklady).</p>	2

Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
41 – 42	<p>2.1.3. Skutková podstata trestného činu – I.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Objekt TČ: <ul style="list-style-type: none"> · pojem, druhy, · určení individuálního objektu u jednotlivých SPTČ (kumulace, alternativa), · rozdíl mezi objektem a hmotným předmětem útoku. • Objektivní stránka TČ: <ul style="list-style-type: none"> · pojem, · povinné a nepovinné znaky, · způsob vyjádření v tr. zákoně. 	2
43 – 44	<p>2.1.4. Skutková podstata trestného činu – II.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Subjekt TČ: <ul style="list-style-type: none"> · pojem, druhy, 	2

	<ul style="list-style-type: none"> ·vyjádření v tr. zákoně. • Subjektivní stránka TČ: <ul style="list-style-type: none"> ·pojem, ·povinné a nepovinné znaky, ·zavinění a jeho formy, ·konstrukce SPTČ z hlediska zavinění. 	
45 - 46	<p>2.1.5. <u>Vývojová stadia trestného činu</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Obecný výklad. • Příprava k trestnému činu: <ul style="list-style-type: none"> ·pojem, znaky a formy, ·trestnost a zánik trestnosti. • Pokus trestného činu: <ul style="list-style-type: none"> ·pojem a znaky, ·trestnost a zánik trestnosti, ·kvalifikovaný pokus. • Dokonaný trestný čin (rozdíl pokus – dokonaný TČ). • Faktická konzumpce vývojových stadií. 	2
47 - 48	<p>2.1.6. <u>Opakování</u></p>	2
49 - 50	<p>2.1.7. <u>Trestná součinnost</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Obecný výklad. • Pojem (formy) trestné součinnosti a účastenství: • Druhy trestné součinnosti, • Spolupachatelství: <ul style="list-style-type: none"> ·pojem, znaky, alternativní formy, trestnost. • Organizátorství, návod a pomoc: <ul style="list-style-type: none"> ·pojem, trestnost, zánik trestnost. • Souběžné pachatelství. • Nepřímé pachatelství. 	2

Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
51 - 52	<p>2.1.8. <u>Souběh a zpětnost (recidiva) trestných činů</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Souběh: <ul style="list-style-type: none"> ·pojem a druhy, účinky. • Recidiva: <ul style="list-style-type: none"> pojem a druhy, účinky (zvláště z hlediska právní kvalifikace deliktu). • Zvlášť nebezpečný recidivista. • Pokračování v trestné činnosti. 	2

	<ul style="list-style-type: none"> • Trestný čin hromadný a trvající - inf. 	
53 - 54	<p>2.1.9. <u>Okolnosti vylučující protiprávnost</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • obecný výklad • nutná obrana <ul style="list-style-type: none"> • pojem, podmínky a exces • krajní nouze <ul style="list-style-type: none"> • pojem, podmínky a exces • rozdíly mezi NO a KN • oprávněné použití zbraně • svolení poškozeného - inf. • výkon práva a plnění zákonné povinnosti - inf. • riziko ve výrobě a ve sportu – inf. 	2
55 - 56	<p>2.1.10. <u>Zánik trestnosti činu</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • obecný výklad • zánik nebezpečnosti tr. činu pro společnost - § 65 TZ (příklady) • účinná lítost - § 66 TZ <ul style="list-style-type: none"> • zvláštní případy účinné lítosti • promlčení trestního stíhání - § 67 TZ <ul style="list-style-type: none"> • promlčecí lhůta • stavění běhu promlčecí lhůty • přerušení promlčení • výjimka z promlčitelnosti trestných činů - § 67a TZ 	2

Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
2.	pkové právo – obecná část	6
57 - 58	<p>2.2.1. Úvodní výklad</p> <ul style="list-style-type: none"> • přestupek <ul style="list-style-type: none"> • přestupkové právo jako subsystém práva správního • pojem a znaky • porovnání přestupku s tr. činem (znaky shodné a rozdílné - obecně) • nutná obrana - inf. • krajní nouze – inf. 	2

	<ul style="list-style-type: none"> • prameny přestupkového práva • struktura přestupkového zákona • působnost přestupkového zákona <ul style="list-style-type: none"> ▫ nemožnost projednání přestupků vymezených subjektů - § 9, 9a PZ • projednání přestupků dle zvláštních předpisů - § 10 PZ 	
59 - 60	2.2.2. <u>Právní následky přestupku</u> <ul style="list-style-type: none"> • obecný výklad • sankce <ul style="list-style-type: none"> • druhy a jejich charakteristika • podmínky uložení • ochranná opatření <ul style="list-style-type: none"> • druhy a jejich charakteristika • podmínky uložení • zvláštní ustanovení o mladistvých • zánik odpovědnosti za přestupek 	2
61 - 62	2.2.3. Opakování	2
3.	VYBRANÁ USTANOVENÍ OBČANSKÉHO ZÁKONÍKU A ZÁKONA O RODINĚ	12
63 – 64	2.3.1. <u>Základní pojmy občanského práva</u> <ul style="list-style-type: none"> • Prameny a předmět právní úpravy. • Občanskoprávní vztahy, pojem, prvky, stručná charakteristika. • Subjekty OPV – fyzické a právnické osoby. • Právní subjektivita a způsobilost k právním úkonům u osob fyzických a právnických. • Druhy zastoupení, plná moc. • Práva duševního vlastnictví, nehmotný statek, autorské právo, právní úprava a ochrana. 	2

Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
65 – 66	2.3.2. <u>Věcná práva</u> <ul style="list-style-type: none"> • Podstata a členění věcných práv . • Vlastnické právo – pojem, vlastnická triáda, způsoby nabývání a zániku, včetně opuštění věci. • Spoluvlastnictví – pojem, podílové, společné jmění manželů. • Věcná práva k cizí věci, blíže: zástavní právo, zadržovací právo. 	2
67 – 68	2.3.3. <u>Závazkové právo, výživné</u> <ul style="list-style-type: none"> • Účastníci a obsah závazkového práva. 	2

	<ul style="list-style-type: none"> • Vznik smluv, demonstrativní výčet smluv pojmenovaných, smlouvy nepojmenované. • Právní úprava rodinného práva. • Výživné – pojem v užším i širším smyslu. • Zákonné druhy vyživovací povinnosti, jejich charakteristika. 	
69 – 70	2.3.4. <u>Ochrana občanskoprávních vztahů</u> <ul style="list-style-type: none"> • Rozsah a způsoby ochrany osobnostních práv • Ochrana vlastnického práva • Sousedská práva • Vztah občanské právo - trestní právo: <ul style="list-style-type: none"> • subsidiarita trestního práva, • trestněprávní ochrana OPV. • Poškozený v trestním právu jako subjekt občanskoprávního vztahu. 	2
71 – 72	2.3.5. Praktické cvičení č. 1 <ul style="list-style-type: none"> • Aplikace občanskoprávních vztahů na praktických příkladech. 	2
73 – 74	2.3.6. Opakování	2
4.	ZVLÁŠTNÍ ČÁST TRESTNÍHO A PŘESTUPKOVÉHO ZÁKONA	26
75 - 76	2.4.1. <u>Úvodní výklad</u> <ul style="list-style-type: none"> • systematika zvláštní části TZ • systematika zvláštní části zákona o přestupcích • metodika rozboru skutkových podstat trestných činů a přestupků • korespondující přestupky • vymezení základních pojmů 	2
77 – 78	2.4.2. Rozbor skutkových podstat s výkladem důležitých znaků - IX. hlava <ul style="list-style-type: none"> • Delikty proti majetku - A <ul style="list-style-type: none"> • charakteristika deliktů • pojem vloupání § 89/14 TZ • § 247, 248, 249/1, 249a TZ • § 250 TZ, § 50/1 PZ 	2
Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
79 – 80	2.4.3. <u>Rozbor skutkových podstat s výkladem důležitých znaků – IX. hlava</u> <ul style="list-style-type: none"> • Delikty proti majetku – B <ul style="list-style-type: none"> • § 250a/1, 250c/1, 251/1, 252, 254/1 TZ • § 257 TZ, § 50/1 PZ 	2
81 – 82	2.4.4. Rozbor skutkových podstat s výkladem důležitých znaků – VII. hlava <ul style="list-style-type: none"> • Delikty proti životu a zdraví 	2

	<ul style="list-style-type: none"> • charakteristika deliktů • pojem ublížení na zdraví • pojem těžká újma na zdraví § 89/7 TZ • § 219, § 221/1, 222/1 TZ, § 49/1c) PZ • § 223, 224/1,2 TZ, § 49/1b) PZ • § 225/1 TZ, § 49/1c) PZ 	
83 – 84	<p>2.4.5. <u>Rozbor skutkových podstat s výkladem důležitých znaků – VIII. hl.</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Delikty proti svobodě a lidské důstojnosti <ul style="list-style-type: none"> • charakteristika deliktů • § 231/1, 234/1, 235/1, 238/1 TZ • § 241/1, 242/1 TZ, § 47/1c) PZ <p>2.4.6. <u>Rozbor skutkových podstat s výkladem důležitých znaků – VI. hlava</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Delikty proti rodině a mládeži <ul style="list-style-type: none"> • charakteristika deliktů • § 213, 214 TZ • § 217 TZ, § 31/1 PZ • § 218 TZ, § 30/1a), e) PZ 	2
85 – 86	<p>2.4.7. <u>Rozbor skutkových podstat s výkladem důležitých znaků – IV. hlava</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Delikty obecně nebezpečné <ul style="list-style-type: none"> • charakteristika deliktů • § 179/1, 180/1 TZ, • § 78 z.č. 133/1985 Sb. • § 182, § 184 TZ, § 23/1c), g), i) PZ • § 185/1,2 TZ, § 40/1b), § 42/1d) PZ • § 187/1, § 187a, 188/1, 188a/1, 195 TZ, § 30/1b), f), j) PZ • § 194a/1 TZ, § 30/1d) PZ 	2
87 – 88	<p>2.4.8. <u>Praktické cvičení č. 2</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • právní kvalifikace deliktů s využitím sborníku praktických příkladů 	2

Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
89 - 90	<p>2.4.9. <u>Rozbor skutkových podstat s výkladem důležitých znaků – V. hlava</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Delikty hrubě narušující občanské soužití <ul style="list-style-type: none"> • charakteristika deliktů • pojem veřejně § 89/4 TZ • pojem návykové látky § 89/10 TZ • § 196/1, 197a, 198/1, 199/1, 2 TZ, § 49/1c) PZ • § 201 TZ, § 30/1 f), g), h), ch), i) PZ 	2

	<ul style="list-style-type: none"> • § 202/1, 202a/1, 2 TZ, § 47/1b), c) PZ • § 203, 204 TZ • § 206 TZ, § 49/1a) PZ • § 207, 208 TZ, § 22/1e), § 29/1a) PZ 	
91 - 92	<p>2.4.10. Rozbor skutkových podstat s výkladem důležitých znaků – III. hlava</p> <ul style="list-style-type: none"> • Delikty proti pořádku ve věcech veřejných <ul style="list-style-type: none"> • charakteristika deliktů • pojem veřejný činitel § 89/9 TZ • pojem násilí včetně § 89/6 TZ • spáchání TČ se zbraní § 89/5 TZ • § 155/1, 2 TZ, § 47/1a PZ • § 156, 157 TZ, § 49/1a), c) PZ • § 158/1, 160, 161 TZ, § 46 PZ 	2
93 - 94	<p>2.4.11. Rozbor skutkových podstat s výkladem důležitých znaků – III. hl.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Delikty proti pořádku ve věcech veřejných – pokračování <ul style="list-style-type: none"> • § 171 TZ, § 28/1b), 30/1c) a 46 PZ • § 174/1 TZ, § 49/1c PZ • § 175/1 TZ, § 21/1b), c), g), 47a PZ • § 175a, § 175b TZ • § 176/1 TZ, § 21/1a), 29/1g) PZ • § 178a TZ, § 35/1f) PZ 	2
95 - 96	<p>2.4.12. Rozbor skutkových podstat s výkladem důležitých znaků-XII. hlava</p> <ul style="list-style-type: none"> • Delikty vojenské <ul style="list-style-type: none"> • charakteristika deliktů • pojem voják • § 273/1, 274/1, 276, 277/1, 278/1, 285/1, 286/1, 288a/1, 294 TZ, • pojem kázeňský přestupek podle § 32 z.č. 186/1992 Sb. - opakování 	2

Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
97 – 98	<p>2.4.13. Praktické cvičení č. 3</p> <ul style="list-style-type: none"> • právní kvalifikace deliktů s využitím sborníku praktických příkladů 	2
99 – 100	<p>2.4.14 Praktické cvičení č. 4</p>	2

	<ul style="list-style-type: none"> • Právní kvalifikace deliktů s rasovým a národnostním motivem, extremismus, domácí násilí, rasismus, ekologie, duševní vlastnictví apod. s využitím sborníku praktických příkladů 	
III.	ní zákroky, služební a procesní úkony	92
1.	o přestupcích	18
101 - 102	3.1.1. Úvodní výklad <ul style="list-style-type: none"> • Obecně k řízení o přestupcích. • Věcná, funkční a místní příslušnost orgánů PČR v řízení. • Spory o příslušnost. • Druhy přestupkového řízení (jejich charakteristika). • Vyřízení přestupku domluvou. 	2
103 - 104	3.1.2. Blokované řízení <ul style="list-style-type: none"> • Vymezení přestupků, které lze projednat. • Věcná příslušnost orgánů policie. • Zákonné podmínky projednání přestupku uložením pokuty. • Právní úprava pro manipulaci s pokutovými bloky. • Postup při ukládání a vybírání pokut – zaplacení pokuty na místě, pokuta na místě nezaplacená, výše pokuty – inf. 	2
105 - 106	MODELOVÁ SITUACE č. 1 <ul style="list-style-type: none"> • postup policisty při projednávání přestupku proti veřejnému pořádku v blokovaném řízení 	2

Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
107 - 108	3.1.4. Oznámení přestupku – I. <ul style="list-style-type: none"> • Příjem oznámení o přestupku: <ul style="list-style-type: none"> • povinnost přijmout oznámení, • záznam • postup u návrhových přestupků, jejich charakteristika, • vyrozumění oznamovatele. • Oznámení přestupku - § 58/1 PZ: <ul style="list-style-type: none"> • vymezení přestupků, • postup orgánů policie. 	2
109 - 110	Praktické cvičení č. 5 <ul style="list-style-type: none"> • zpracování (jednoduchého) oznámení přestupku - § 58/1 PZ 	2
111 -112	Opakování	2
113 – 114	3.1.7. Oznámení přestupků – III. <ul style="list-style-type: none"> • Oznámení přestupku - § 58/2 PZ: <ul style="list-style-type: none"> • součinnost a spolupráce policejních útvarů, 	2

	<ul style="list-style-type: none"> • nahlížení do písemností, • lhůty k vyřízení přestupků, • odevzdání a odložení věci orgánem policie, důvody, způsob dokumentace, • postup ve zvláštních případech, • cizinci, děti, jiné osoby. 	
115 – 116	Praktické cvičení č. 6 řizování přestupkového spisu podle vzoru a námětu - § 58/1, 2 PZ	2
117 – 118	3.1.9. Opakování	2

Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
2.	Řízení – základní zásady a organizace, procesní úkony, subjekty	16
119 – 120	3.2.1. Úvodní výklad <ul style="list-style-type: none"> • pojem a účel trestního práva procesního • prameny trestního práva procesního • vztah trestního řádu k LZPS • působnost trestního řádu • pojem a význam trestního řízení • pojem trestního stíhání 	2
121 – 122	3.2.2. Základní zásady trestního řízení <ul style="list-style-type: none"> • pojem, význam a dělení základních zásad: <ul style="list-style-type: none"> • skupina zásad obecných • skupina zásad zahájení řízení • zásada veřejnosti • skupina zásad dokazování • zásada zjištění skutkového stavu věci 	2
123 - 124	3.2.3 Stadia trestního řízení <ul style="list-style-type: none"> • pojem a charakteristika přípravného řízení, <ul style="list-style-type: none"> • postup před zahájením trestního stíhání - inf. • zahájení trestního stíhání - inf. • zkrácené přípravné řízení - inf. • charakteristika řízení před soudem - inf. • charakteristika odvolacího řízení - inf. • charakteristika vykonávacího řízení - inf. 	2
125 - 126	3.2.4. Rozhodnutí v tr. řízení <ul style="list-style-type: none"> • formy rozhodnutí <ul style="list-style-type: none"> • vymezení forem rozhodnutí v návaznosti na subjekty, které je vydávají a v jakých případech 	2

	<ul style="list-style-type: none"> • usnesení <ul style="list-style-type: none"> • náležitosti (obsahové i formální), formulace výroku • vyhlášení, vyhotovení a oznamování • právní moc a vykonatelnost • stížnost • jiné formy rozhodnutí (zejména příkaz) <ul style="list-style-type: none"> • rozdíl mezi usnesením a příkazem 	
127 - 128	3.2.5. <u>Obecně o procesních úkonech</u> <ul style="list-style-type: none"> • pojmové vymezení procesního úkonu • způsob provádění procesních úkonů - § 52 • dožádání - § 53, 54 • protokolování - § 55, 56 • podání - § 59 • počítání lhůt - § 60, doručování - § 62, 63, 64 • nahlížení do spisů - § 65 • pořádková pokuta - § 66 	2

Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
129 - 130	3.2.6. <u>Subjekty trestního řízení I.</u> <ul style="list-style-type: none"> • obecný výklad • pojem a druhy subjektů <ul style="list-style-type: none"> • orgány činné v tr. řízení • vymezení a postavení policejního orgánu v trestním řízení a jeho věcná, funkční a místní příslušnost • státní zástupce a jeho postavení v trestním řízení 	2
131 - 132	3.2.7. <u>Subjekty trestního řízení II.</u> <ul style="list-style-type: none"> • pokračování v druzích subjektů: <ul style="list-style-type: none"> • postavení a označení osoby, vůči níž se trestní řízení vede, • poškozený a zúčastněná osoba, pojem, zastoupení a jejich práva, • svědek, znalec, • pomocné osoby <ul style="list-style-type: none"> ▫ tlumočník ▫ zapisovatel, vyšší soudní úředník, probační a mediační úředník, asistent soudce Nejvyššího soudu - inf. 	2
133 - 134	3.2.8. Opakování	2
3.	í řízení – postup před zahájením trestního stíhání, zahájení trestního stíhání	24
135 - 136	3.3.1. <u>Postup před zahájením trestního stíhání</u> <ul style="list-style-type: none"> • způsoby odhalování tr. činů • příjem trestního oznámení • varianty dalšího postupu policejního orgánu 	2

	<ul style="list-style-type: none"> • poučení oznamovatele, poškozeného • protokolace oznámení • úkony k prověření oznámení a jejich dokumentace - § 158/3 (obecně) • neodkladné a neopakovatelné úkony <ul style="list-style-type: none"> • pojem • časové vymezení jejich provedení 	
--	---	--

Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
137 – 138	3.3.2. <u>Postup před zahájením trestního stíhání – prověřování oznámení – I.</u> <ul style="list-style-type: none"> • dokumentace objasnění a prověřování skutečností nasvědčujících spáchání tr. činu <ul style="list-style-type: none"> • vyžadování a podání vysvětlení <ul style="list-style-type: none"> ▫ zákonné důvody ▫ poučení osoby ▫ obsah a dokumentace • ohledání <ul style="list-style-type: none"> ▫ účel, význam, dokumentace ▫ ohledání místa činu – dokumentace a její obsah • prohlídka těla a jiné podobné úkony <ul style="list-style-type: none"> ▫ důvody a dokumentace 	2
139 - 140	3.3.3. <u>Praktické cvičení č. 7</u> <ul style="list-style-type: none"> • záznam o zahájení úkonů v trestním řízení • úřední záznam o podání vysvětlení 	2
141 – 142	3.3.4. <u>Postup před zahájením trestního stíhání – prověřování oznámení – II.</u> <ul style="list-style-type: none"> • dokumentace objasnění a prověřování skutečností nasvědčujících spáchání tr. činu <ul style="list-style-type: none"> • zadržení podezřelé osoby • vydání, odnětí, vrácení věci • odborné vyjádření • znalecké posudky • obstarávání potřebných podkladů • skončení prověřování 	2
143 – 144	3.3.5. <u>MODELOVÁ SITUACE č. 2</u> <ul style="list-style-type: none"> • postup policejního orgánu při a po přijetí oznámení o trestném činu 	2
145 – 146	3.3.6. <u>Praktické cvičení č. 8</u> <ul style="list-style-type: none"> • zpracování protokolu o trestním oznámení podle námětu z modelové situace č. 2 	2

147 – 148	3.3.7. <u>Odložení nebo jiné vyřízení věci</u> - § 159a tr. ř. <ul style="list-style-type: none"> • obecný výklad • nepřipustnost trestního stíhání • odložení věci <ul style="list-style-type: none"> • důvody odložení • forma rozhodnutí • jiné vyřízení věci • odevzdání věci <ul style="list-style-type: none"> • důvody odevzdání • obsah přípisu • dočasné odložení trestního stíhání – inf. 	2 DÚ: - zpracovat přípis k odevzdání věci dle § 159a odst. 1 písm. a) písm. b)
-----------	---	--

Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
149 - 150	3.3.8. <u>Praktické cvičení č. 9</u> <ul style="list-style-type: none"> • zpracování usnesení o odložení věci dle předloženého námětu podle 159a odst. 1 a § 159a odst. 2 trestního řádu 	2
151 - 152	3.3.9. <u>Praktické cvičení č. 10</u> <ul style="list-style-type: none"> • zpracování usnesení o odložení věci dle předloženého námětu podle § 159a odst. 2 a 4 	2
153 - 154	3.3.10. <u>Formy přípravného řízení</u> <ul style="list-style-type: none"> • obecný výklad • druhy přípravného řízení <ul style="list-style-type: none"> • vyšetřování • zkrácené přípravné řízení • zahájení trestního stíhání • vyšetřování <ul style="list-style-type: none"> • pojem, postup, lhůty • předání věci pol. orgánu příslušnému konat vyšetřování • skončení vyšetřování • rozhodnutí v přípravném řízení 	2
155 - 156	3.3.11. <u>Dozor státního zástupce v přípravném řízení</u> <ul style="list-style-type: none"> • oprávnění státního zástupce vůči policejnímu orgánu v přípravném řízení podle § 157 odst. 2, § 174 • další oprávnění státního zástupce v trestním řízení podle § 174a, 175, § 176 	2
157 - 158	3.3.12. <u>Znalec a tlumočník, konzultant</u> (§ 157 odst. 3) <ul style="list-style-type: none"> • pojem znalce a tlumočníka • seznamy znalců a tlumočnicků • důvody a způsob přibrání znalce a tlumočníka • stanovení otázek znalci • zajištění podkladů pro vypracování znaleckého posudku • hodnocení znaleckého posudku • likvidace znaleckého a tlumočného • odborná pomoc konzultanta <ul style="list-style-type: none"> • přibrání konzultanta 	2

	• jeho oprávnění a povinnosti	
--	-------------------------------	--

Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
4.	í řízení – zkrácené přípravné řízení	2
159 - 160	3.4.1. <u>Zkrácené přípravné řízení</u> <ul style="list-style-type: none"> • podmínky konání • věcná příslušnost soudu a policejního orgánu • rozsah prováděných úkonů • procesní práva podezřelého • výslech podezřelého a zjednodušené řízení (§ 314b) • lhůty k provedení zkráceného přípravného řízení (čl. 95) • předložení zprávy státními zástupci • postup státního zástupce ve zkráceném přípravném řízení – inf. 	2
5.	í řízení – zajištění osob a věcí pro účely řízení	22
161 – 162	3.5.1. <u>Zajišťovací úkony - I.</u> <ul style="list-style-type: none"> • obecně k zajišťovacím úkonům • rozdělení zajišťovacích úkonů • předvolání svědka a znalce <ul style="list-style-type: none"> • forma, obsah, poučení • praktické vyplnění příslušného tiskopisu • předvedení <ul style="list-style-type: none"> • pojem • předvedení obviněného, předvedení svědka • pořádková pokuta 	2
163 – 164	3.5.2. <u>Zajišťovací úkony - II.</u> <ul style="list-style-type: none"> • vazba <ul style="list-style-type: none"> • důvody vazby • rozhodnutí o vazbě • nahrazení a trvání vazby – inf. • vyloučení vazby - § 68 • zatčení <ul style="list-style-type: none"> • zákonné důvody a postup • dokumentace úkonu včetně praktického provedení 	2

	dle námětu	
165 – 166	3.5.3. <u>Zajišťovací úkony - III.</u> <ul style="list-style-type: none"> • omezení obviněného ve výkonu trestu odnětí svobody - § 74a – inf. • zadržení <ul style="list-style-type: none"> • pojem a druhy • zadržení obviněného - § 75 – inf. • zadržení osoby podezřelé - § 76/1 <ul style="list-style-type: none"> ▫ zákonné důvody a postup • omezení osobní svobody - § 76/2 <ul style="list-style-type: none"> • důvody a podmínky • postup policejního orgánu po převzetí osoby omezené na osobní svobodě 	2
167 – 168	3.5.4. Opakování	2
Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
169 - 170	3.5.5. <u>MODELOVÁ SITUACE č. 3</u> <ul style="list-style-type: none"> • postup policejního orgánu při a po převzetí osoby omezené na osobní svobodě dle § 76 odst. 2 trestního řádu 	2
171 - 172	3.5.6. <u>Zajišťovací úkony - IV.</u> <ul style="list-style-type: none"> • vstup do obydlí, jiných prostor a na pozemek <ul style="list-style-type: none"> • pojmy: obydlí, jiné prostory, pozemek, byt • důvody a podmínky • úkony umožňující zajištění věcí <ul style="list-style-type: none"> • předložení a vydání věci <ul style="list-style-type: none"> ▫ věc důležitá pro trestní řízení ▫ důvody, poučení, dokumentace • odnětí věci <ul style="list-style-type: none"> ▫ důvody, podmínky provedení, dokumentace • vrácení věci <ul style="list-style-type: none"> ▫ důvody, postup, dokumentace • zajištění peněžních prostředků na účtu u banky - inf. • zajištění zaknihovaných cenných papírů - inf. 	2
173 - 174	3.5.7. <u>Zajišťovací úkony - V.</u> <ul style="list-style-type: none"> • osobní prohlídka <ul style="list-style-type: none"> • pojem, důvody, postup, dokumentace • zadržení, pozdržení, otevření a záměna zásilky, sledovaná zásilka <ul style="list-style-type: none"> • důvody, postup, dokumentace • odposlech a záznam tel. provozu - inf. 	2
175 - 176	3.5.8. <u>MODELOVÁ SITUACE č. 4</u> <ul style="list-style-type: none"> • zatčení osoby na veřejně přístupném místě a provedení souvisejících úkonů 	2
177 - 178	3.5.9. <u>Zajišťovací úkony - VI.</u> <ul style="list-style-type: none"> • úkony umožňující zajištění osob i věcí: <ul style="list-style-type: none"> • domovní prohlídka <ul style="list-style-type: none"> ▫ pojem, důvody ▫ předchozí výsledky 	2

	<ul style="list-style-type: none"> ▫ postup a dokumentace • prohlídka jiných prostor a pozemků <ul style="list-style-type: none"> ▫ odlišnosti od domovní prohlídky • překonání odporu - § 85a • provádění důkazu v obydlí - § 85b 	
179 - 180	3.5.10. MODELOVÁ SITUACE č. 5 • vydání a odnětí věci důležité pro tr. řízení	2
181 - 182	3.5.11. Praktické cvičení č. 11 • zpracování protokolu o vydání a odnětí věci, příp. písemného potvrzení o převzetí věci a úředního záznamu dle námětu z modelové situace č. 5	2

Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
6.	í řízení – dokazování a výslechová praxe	10
183 - 184	3.6.1. Dokazování • obecný výklad, vč. 7 kriminalistických otázek • předmět dokazování • dělení důkazů, důkazní prostředky <u>Svědka v trestním řízení</u> • postavení a pojem svědka • povinnost svědčit a ochrana svědka - § 55/2 • zákaz výslechu • svědečné • zákon o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením - zák. č. 137/2001 Sb.- inf.	2
185 - 186	3.6.2. Výslech svědka (poškozeného) • postup před výslechem • zjištění totožnosti a poměru k obviněnému a poučení svědka • postup při výslechu - monolog a dialog • dokumentace výslechu • výslech osoby mladší patnácti let • některé zvláštní způsoby dokazování – inf • rekonstrukce, rekonstrukce a vyšetřovací pokus	2
187 - 188	3.6.3. Praktické cvičení č. 12 • zpracování protokolu o výslechu svědka	2
189 - 190	3.6.4. Praktické cvičení č. 13 • zpracování protokolu o výslechu mladistvého	2
191 - 192	3.6.5. Praktické cvičení č. 14 • zpracování protokolu o výslechu podezřelého (v ZPR)	2
IV.	y a formy činnosti základních útvarů vybraných služeb	16
1.	lní pojmy schengenského acquis II.	12
193 - 194	4.1.1. Základní pojmy schengenského acquis – II. • charakteristika jednotlivých kompenzačních opatření (18) – část první.	2

195 - 196	4.1.2. <u>Základní pojmy schengenského acquis – II.</u> • charakteristika jednotlivých kompenzačních opatření (18) – část druhá.	2
197 - 198	4.1.3. <u>Volný pohyb osob a jeho omezení v rámci schengenských dohod</u> • vysvětlení pojmu volný pohyb osob, jeho omezení, • právo zaměstnávání (veřejná správa, veřejný pořádek, ochrana veřejného zdraví) – inf.	2
199 - 200	4.1.4. <u>Praktické cvičení č. 15</u> • pracovní sešit k problematice „Schengenu“ č. 1	2
201 - 202	4.1.5. <u>Praktické cvičení č. 16</u> • pracovní sešit k problematice „Schengenu“ č. 2	2
Pořadové číslo	TEMATICKÝ OKRUH	Poznámka
203 - 204	4.1.6. <u>Systém SIRENE</u> • jeho začlenění v SIS, • smysl, podstata, úkoly, propojení.	2
2.	ty a výsady	4
205 - 206	4.2.1. <u>Imunity a výsady</u> • mezinárodní právo, mezinárodní styky, mezinárodní organizace, • immunity a výsady podle mezinárodního práva, • immunity a výsady podle zákona.	2
207 - 208	4.2.2. <u>Opakování</u>	2